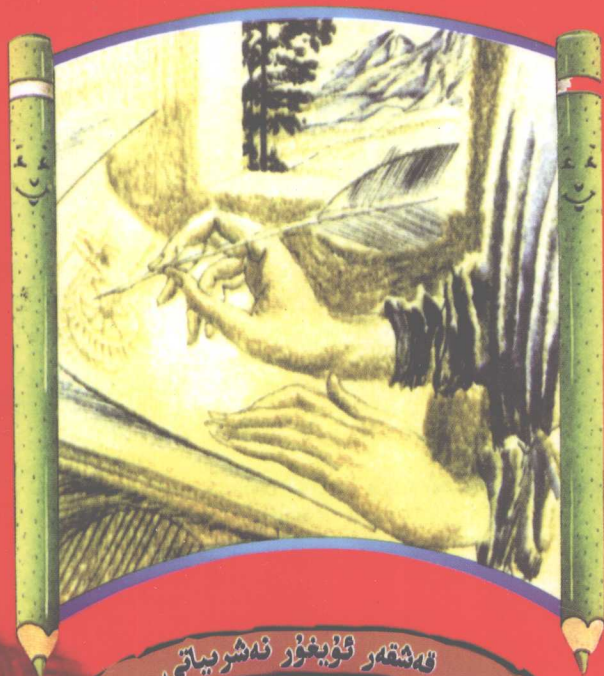

شەپەرەڭ بىلەن قارىلغاچ

نەشەردەش ئۇيغۇر نەشرىياتى

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئىلىشات تۇرسۇن

ISBN 978-7-5373-1646-0

9 787537 316460 >

ISBN978-7-5373-1646-0

(民文)定价: 6.00 元

دا ۋىنجى (ئىتالىيە)

شەپەرەڭ بىلەن قارلغاچ

تەرجىمە قىلغۇچى: تاھىرجان ئاتاۋۇلا قوشماق

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目 (CIP) 数据

蝙蝠和燕子: 维吾尔文 / (意) 达·芬奇 (Da Vinci, L.) 著; 塔伊尔江·阿塔吾拉编译. —喀什: 喀什维吾尔文出版社, 2008.12

ISBN 978-7-5373-1646-0

I. 蝙… II. ①达…②塔… III. ①寓言—作品集—意大利—中世纪—维吾尔语 (中国少数民族语言) ②童话—作品集—意大利—中世纪—维吾尔语 (中国少数民族语言) ③故事—作品集—意大利—中世纪—维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I546.13

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 210894 号

责任编辑: 吾拉木江·拜克日

责任校对: 坎拜尔姑丽·吾斯曼

蝙蝠和燕子

译者: 塔伊尔江·阿塔伍拉

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编: 844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

787×1092 毫米 1/32 开本 3 印张

2008 年 12 月第 1 版 2008 年 12 月第 1 次印刷

印数: 1—3080 定价: 6.00 元

如有质量问题, 请与我社联系调换 电话: 0998—2653927

本书根据人民文学出版社 2007 年 7 月北京第 1 版，第 1 次印刷
版本删节翻译出版。

مەسئۇل مۇھەررىرى: غولامجان بەكرى
مەسئۇل كۆرۈڭكۈرى: قەمبەرگۈل ئوسمان

شەپەرەڭ بىلەن قارلىغاچ

تەرجىمە قىلغۇچى: تاھىرجان ئاتاۋۇلا قوشماق

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تار بوغۇز يولى 14 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 844000)

جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 787×1092 م 1/32 باسما تاۋىقى: 3

2008 - يىل 12 - ئاي 1 - نەشرى

2008 - يىل 12 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 3080—1

ISBN 978—7—5373—1646—0

باھاسى: 6.00 يۈەن

سۈپەتتە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ

تېلېفون: 2653927—0998

مۇندەرىجە

- 1 بۆرە
- 2 تىل بىلەن چىش
- 3 قەغەز ۋە سىياھ
- 4 ماي مۇنچاق بىلەن قۇش بالىسى
- 5 ئۇستىرا
- 7 يالقۇن
- 8 چاقماق تېشى بىلەن چاقماق
- 9 سۇ
- 10 تامپىلەك
- 11 قۇلۇپ تۆشۈكىدىكى ئۆمۈچۈك
- 12 ئاي ۋە ئۆستىر قۇلۇلىسى
- 13 كېپىنەك قۇرتى
- 14 ھەققەت
- 15 لائۇر دەرىخى، شاپتۇل دەرىخى ۋە نەشپۈت دەرىخى
- 16 ئانا شىر
- 17 كاشتان بىلەن ئەنجۈر
- 19 تېرەك
- 21 پەرۋانە بىلەن ئوت يالقۇنى
- 23 ئۆمۈچۈك بىلەن گۈلچىڭى ھەرىسى
- 24 پىيازگۈل

- 25 ئورمان ياڭىقى بىلەن سائەت مۇنارى
- 27 ئوت بىلەن قازان
- 29 چۈمۈلە بىلەن بىر تال بۇغداي دېنى
- 31 ئۈزۈم شۇڭى بىلەن قېرى دەرەخ
- 32 سەۋە قۇشى
- 34 دۈب دەرىخى
- 35 ئېرىق
- 36 تاش بىلەن يول
- 38 ئىشچى ھەرە ۋە ئەر كەك ھەرە
- 39 ئورمان ياڭىقى
- 40 بۈرگە بىلەن قوي تېرىسى
- 42 يۈگىمەچ بىلەن كەسلەنچۈك
- 44 شاپتۇل
- 45 ئۆمۈچۈك بىلەن قارلىغاچ
- 46 ئورمان ياڭىقى بىلەن قارىياغاچ
- 47 بالىلارنىڭ ۋاپاسى
- 49 ئۈزۈم شۇڭى بىلەن دېھقان
- 50 ئەر كەك شىر
- 51 ئىخلاى
- 53 شۇمۇرت بىلەن سېرىققۇشقاچ
- 55 ئۆمۈچۈك بىلەن ئۈزۈم شۇڭى
- 56 ئاق ئاغمىخان
- 57 قىسقىچاقا
- 58 ئۆيىستېر قۇلۇلمىسى بىلەن چاشقان
- 59 شەپەرەڭ بىلەن قارلىغاچ

60	تور.....
63	شر بىلەن قوزا.....
64	مۇز ئۈستىدىكى ئېشەك.....
65	لاچىن بىلەن سەۋە قۇشى.....
66	كەڭ قورساقلىق.....
67	تۆگە بىلەن ئۇنىڭ خوجايىنى.....
68	قورقۇنچىلۇق غەلىتە ھايۋان.....
70	زەھەرلىك ئۆمۈچۈك.....
71	شر بىلەن خوراز.....
72	بۈركۈت بىلەن ياۋا ئۆردەك.....
73	مەسخىرىچى بۈركۈت.....
75	ئېيىقچاق بىلەن ھەسەل ھەرىسى.....
76	سوقۇشۇش.....
77	چاڭقىغان ئېشەك.....
78	بۈركۈتنىڭ ۋەسىيىتى.....
80	ئورمانلىقتىكى بوز تورغاي.....
82	چار يىلان بىلەن چۇغۇندەك.....
83	ئاق تۇرنا.....
85	تۈلكە بىلەن سېغىزغان.....
86	ساقىققۇش.....
87	يىلان ئالۋاستى.....
89	چەت ئەللىك.....

شېپىز بۆرە

بىر ئەر كەك بۆرە قوي توپىنىڭ ھىدىنى ئېلىپ قايتۇ. ئۇ تولىمۇ گۇمانخور، ئېھتىياتچان بولغاچقا، يېرىم كېچە بولغاندا ئاندىن ئورمانلىقتىن چىقىپتۇ. سەزگۈر ئوۋ ئىتىنىڭ بايقاپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، پۈتۈننىڭ ئۈچىدا دەسسەپ، ھېچقانداق تىۋىش چىقارماي مېڭىپتۇ. ئۇ ئاستا-ئاستا مېڭىپ قوي قوتىنىنىڭ ئالدىغا كەلسە، شۇنداق سەمرىگەنلىق بىر قوتان قوي تۇرغۇدەك.

ئالدىدىلا تۇرغان ئولجىنى كۆرۈپ، ئېچىرقاپ كەتكەن بۆرىنىڭ شۈلگەيلىرى ئېقىپ، قورساقلىرى غولدىرلاپ، كۆزى قاراڭغۇلىشىپ كېتىپتۇ. مۇشۇنداق ھالقىلىق پەيتتە بۆرىنىڭ بىر پۇتى تاشقا تېگىپ كېتىپ، شەپە چىقىرىپ قويۇپتۇ. دە، بۆرە كۆز ئالدىدىكى ئولجىدىن ۋاز كېچىپ، بەدەر قېچىپتۇ. ئۇ شۇ قاچقىنىچە ئورمانلىققا كەپتۇ. دە، ھېلىقى سەۋەنلىك ئۆتكۈزگەن پۈتۈننى جازالاش ئۈچۈن قاتتىق بىرنى چىشلەپتۇ.

تىل بىلەن چىش

بۇرۇن دائىم يالغان سۆزلەيدىغان بىر بالا بار ئىكەن. ئۇنىڭ سۆزىگە بەزىدە چوڭلارمۇ بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي قالىدىكەن.

—بۇ غەلىتە بىر تىل جۇمۇ، —دەپتۇ چىش تىلىدىن نارازى بولۇپ، —ئۇ قاچانمۇ بىر دەم گەپ قىلماي تىنچلىنار؟

—سەنلەرنىڭ قايسى ئىشىڭغا توسقۇنلۇق قىلدىم؟ —دەپتۇ تىل —مۇتتەھەملىك بىلەن چىشنىڭ سۆزىنى پەرۋايىغا ئالماي، —ساغلام بولاي

دېيىشسەڭ ئازراق ۋاتىلداپ، ياۋاشلىق بىلەن مەن بەرگەن رىزىقنى چايناشنى بىلىش. ھەرقايسىڭ بىلەن تالىشىپ ئولتۇرغۇدەك گەپ يوق.

ھەرقانداقنىڭ ئىشىمغا ئارىلىشىۋېلىشىغا يول قويمايمەن. ئالدىدا تولا ئاتىكارچىلىق قىلىشما!

بالا ئاۋۋالقىدەكلا يالغان-ياۋىداق گەپلەرنى قىلىپ يۈرۈپتۇ. تىل خۇشلۇقىدا ئاجايىپ-غارايىپ گەپلەرنى قىلىۋېرىپتۇ.

بىر كۈنى بالا زوق-شوق بىلەن سۆزلەۋېتىپ قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇ قىيىن ئەھۋالدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، قاراپ تۇرۇپ

يالغان سۆزلەپتۇ. چىش بۇنىڭغا چىداپ تۇرالماي، تىلنى قاتتىق بىر چىشلەپتىكەن، تىل شۇ زامان قاناپتۇ. بالا نومۇس ۋە ئاھانەتتىن يىغلاپ

تاشلاپتۇ.

شۇنىڭدىن باشلاپ تىل ئېھتىيات بىلەن گەپ قىلىدىغان، ھېلىقى بالا «ئويناپ سۆزلىسىمۇ ئويلاپ سۆزلەيدىغان» بوپتۇ.

سېيالىق قەغەز ۋە سىياھ

شېرە ئۈستىدە تېخى ئىشلىتىلمىگەن بىر دەستە قەغەز تۇراتتى. بىر كۈنى ئۇنىڭ ئىچىدىكى بىر ۋاراق قەغەز بىر ئادەمنىڭ پەي قەلەمىنى ئېلىپ، پات-پات سىياھقا چېلاپ سۈركەۋېرىشلىرى بىلەن خەت، تىنىش بەلگىلىرى ۋە ھەر خىل شەكىللەرگە لىق تۈشتى.

— نېمىدەپ ئەيمەنمەستىن مېنى بۇنچە دەپسەندە قىلىسەن؟ — دېدى غەزەپلەنگەن قەغەز شېرە ئۈستىدىكى سىياھ قۇنىسىغا، — ئۇنداق مەڭگۈ يۈيۈۋەتكىلى بولمايدىغان سىياھلىرىڭ بىلەن ئاقلىقىمنى بۇلغىساڭ، مەن كېرەكسىز بىر قەغەزگە ئايلىنىپ قالمامدىمەن. ئۇ چاغدا مېنى كىم ئىشلىتىدۇ؟

— قاينۇرمىغىن، — دېدى سىياھ قۇنىسى ئىللىق چىراي بىلەن، — سېنى دەپسەندە قىلدىم، بۇلغىدىم ئەمەس، بەلكى يۈزۈڭگە ئەھمىيەتلىك نەرسىلەرنى خاتىرىلەپ قويدۇم. ئەمدى سەن ھەرگىزمۇ ئادەتتىكى ئاق قەغەز ئەمەس، بەلكى بىر مەكتۇپقا ئايلاندىڭ. ساڭا ئادەملەرنىڭ ئوي-پىكرى خاتىرىلىنىپ، ئەھمىيەتنىڭ ۋە قىممىتىنىڭ ئاشتى.

ئاق كۆڭۈل سىياھ قۇنىسى توغرا ئېيتقاندى. خوجاين شېرە ئۈستىنى يىغىشتۇرغاندا، ھېلىقى «بۇلغانغان» قەغەزنى ئاۋايلاپ تارتىمىسىغا سېلىپ قويۇپ، قالغان چاڭ-توزان باسقان قەغەزلەرنى ئوچاققا سېلىۋەتتى.

مايمۇنچاق بىلەن قۇش بالىسى

بىر مايمۇنچاق دەرەختە شاختىن شاخقا سەكرەپ ئويناۋېتىپ، بىر قۇش ئۇۋىسىنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ قۇش ئۇۋىسىغا قولىنى سالغانىكەن، قۇش بالىلىرى بىراقلا ئۇچۇپ كېتىپ، ئۇۋىدا ئاجىز، ئۇچالمايدىغان بىرلا قۇش بالىسى قاپتۇ.

مايمۇنچاق خۇشلۇقىدىن قىن-قىنىغا پاتماي، ئۇنى قۇش قوللاپ كۆتۈرۈپ ئۆيگە قايتىپ كەتتۇ. مايمۇنچاق بۇ قۇش بالىسىغا شۇنداق مەپتۇن بولۇپ كېتىپتۇكى، ئۇنى دەم سىلىسا، دەم سۆيۈپ، تىلى بىلەن يالايدىكەن؛ ھېلى ئالقمىنىغا ئېلىۋېلىپ ئويناپتسا، ھېلى مەيدىسىگە قويۇۋېلىپ باخ-باخ ئېتىپ قۇچاقلايدىكەن.

مايمۇنچاقنىڭ ئانىسى قۇش بالىسىغا ئىچ ئاغرىتىپ قاراپ قويۇدىكەن، ئەمما بالىسىنىڭ بىغەرەزلىكى ھەققىدە بىر ئېغىز مۇگەپ قىلمايدىكەن.

— ئانا قارىغىنا، ئۇ نەقەدەر ئوماق، نەقەدەر ئادەمنىڭ مەستلىكىنى كەلتۈرىدۇ-ھە! مەن ئۇنىڭغا بەك ئامراق، — دەيدىكەن مايمۇنچاق ھاياجانلىنىپ.

شۇنداق قىلىپ، مايمۇنچاق قۇش بالىسىنى سۆيۈپ، قۇچاقلاپ يۈرۈپ ئاخىر ئۆلتۈرۈپ قويۇپتۇ.

ئۇستىرا

بىر ساتىراشخاندا ناھايىتى چىرايلىق ھەم ئۆتكۈر بىر ئۇستىرا بار ئىكەن. بىر كۈنى دۇكاندا خېرىدار يوق، ساتىراش ئۇستام سىرتقا چىقىپ كېتىپتۇ. توستاتىن ئۇستىرىنىڭ سىرتقا چىقىپ مەيدىسىنى مەغرۇرانە كېرىپ، ئۆزىنى بىر كۆرسىتىپ قويغۇسى، راسا بىر ئايلىنىپ ئويىناپ كەلگۈسى كەپتۇ.

ئۇ تېخى بوسۇغىدىن ئاتلىمايلا، قوياش نۇرىدا جۇلالىنىپ، دۈكاننىڭ تالىلىرىنى يورۇتۇۋېتىپتۇ. بۇ ئاجايىپ مەنزىرىدىن كۆزلىرى ئالا چەكمەن بولۇپ كەتكەن ئۇستىرا قەلبى باشقىچە ھاياجانغا تولۇپ، بىر مەھەل ھوشىنى يوقىتىپتۇ.

— مەن مۇشۇنداق كۆزنى قاماشتۇرىدىغان نۇرلۇق تۇرۇپ، يەنە ساتىراشخانغا قايتىمەنمۇ؟ — دەپتۇ ئۇستىرا ئۈزلۈك ئاۋازدا، — نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر قايتمايمەن! بولمىسا ئۆمرۈم كۈن بويى ھېلىقى تومپايلارنىڭ سوپۇن سۈركەلگەن يىرىك، مەينەت چاچ-ساقاللىرىنى ئېلىش بىلەن نابۇت بولىدۇ. مەن شۇنداق چىرايلىق تۇرۇپ، مۇشۇنداق ئىش ئۈچۈن يارالدىممۇ؟ قايتسام قەتئىي بولمايدۇ. بۇ دۇكاندىن ئايرىلىپ، خىلۋەت بىر جاينى تېپىپ يوشۇرۇنۇۋالاي.

بىر نەچچە ئاي ئۆتۈپتۇ. ئۇدا يامغۇر ياغىدىغان كۈز پەسلى يېتىپ كەپتۇ. يوشۇرۇنۇپ يېتىۋېرىشتىن زېرىككەن ئۇستىرا سىرتقا چىقىپ ساپ ھاۋادىن نەپەسلەنمەكچى بولۇپتۇ. ئۇ ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن چىقىپ گىدەيگەن ھالدا تۆت تەرەپكە قارايتۇ.

ئەستى، چاتاق بوپتۇ! نېمە گەپ بۇ ئەمدى! ئەسلىدە ھېلىقى
ئۆتكۈر ئۆستىرا گاللىشىپ، دات باسقان بىر پارچە ئۆيگە ئايلىنىپ،
پەقەتلا پارقىرىمايدىغان بولۇپ قالغانىدى.

— نېمىشقىمۇ ساختا شۆھرەتكە بېرىلگەن بولغىنىتىمۇ، ئاق
كوڭۇل ساتىراش ئۇستام مېنى نەقەدەر ياخشى كۆرەتتى ۋە قەدىرلەيتتى
ھە! ئۇ مېنى شۇنداق ماختايتتى، مەندىن پەخىرلىنەتتى. ئاھ خۇدا،
ئەمدى ئەپتىمىدىن نېمىگە ئوخشاپ قالغىنىمغا قارىمامدىغان. تىغىم
پارقىراقلىقىنى يوقىتىپ، پۈتۈنلەي دات بېسىپتۇ. تۈگىشىپتىمەن،
ئۈزۈم تاپقان بالاغا، نەگە باراي داۋاغا! — خانالىقنى تونۇپ يەتكەن
ئۆستىرنىڭ نازىتىن دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ.

يالقۇن

ئەينەك قاچا-قۇچا ياساش كارخانىسى ئىش باشلىغىلى بىر ئايدىن ئاشتى. ئوچاقتىكى ئوت كېچە-كۈندۈز ئۆچمەيتتى. ئۈستاملار ئەينەكنى ئېرىتىپ نەپىس قاچا-قۇچىلارنى ياسايتتى.

بىر كۈنى، ئوچاقتا كۆيۈۋاتقان ئوت يالقۇنى ئوچاق بېشىغا قويۇپ قويۇلغان برونزا شامداننى كۆرۈپ قالدى. شامداننىڭ ئۈستىدە بىر شام يېنىقلىق تۇراتتى. ئوت يالقۇنىنىڭ بىردىنلا ئاچچىقى كېلىپ، پىلىلداپ يېنىپ تۇرغان شامنىڭ ئوتىنى ئۆچۈرۈۋەتكۈسى كەلدى. ئوت يالقۇنى شامنىڭ ئوتىنى ئۆچۈرۈۋېتىش ئۈچۈن بىتاقەت بولغان ھالدا ھە دەپ ئوچاقتىن سەكرەپ چىقىپ، ۋىتىلىدىغان پېتى شامدانغا ئۆزىنى ئۇراتتى.

ئوت يالقۇنى توساتتىن ئاجىز شام يالقۇنىغا تۇتۇلۇپ قالدى. لېكىن، ئۇ شام يالقۇنى بىلەن بىللە كۆيۈشنى خالىمايتتى، جېنىنىڭ بارىچە ئوچاق ئىچىگە قايتىشقا ھەرىكەت قىلاتتى. ئەمما ئۇ ئوچاق ئىچىدىكى قېرىنداشلىرىدىن ھەرقانچە ياردەم سوراپمۇ، قايغۇ-ھەسرەت ئىلكىدە ئۆزىنى ئوچاق ئىچىگە ھەرقانچە ئۇرۇپمۇ، مەھكەم تۇتۇۋالغان شامدىن قۇتۇلۇپ چىقالمايتتى.

ئۇ ۋارقىرا، يىغلا، نالە ئېيتا، ئاخىر ھالسىزلىنىپ، ئىسقا ئايلىنىپ كەتتى. ئوچاقتىكى ئوت بولسا ئاۋۋالقىدەكلا بىر نىيەت، بىر مەقسەتتە ھەمكارلىشىپ تېخىمۇ شىددەت بىلەن گۈرۈلدەپ كۆيۈپ، كۆزنى چاقناتقۇدەك يالقۇن چىقىراتتى.

چاقماق تېشى بىلەن چاقماق

چاقماق چاقماق تېشىغا قاتتىق سوقۇلدى.
—يا سېنى تونۇمىسام، يا ئەزەلدىن سەن بىلەن ئاداۋىتىم بولمىسا، نېمىدەپ ماڭا سوقۇلمىسەن؟ مېنى ئاۋارە قىلمىغىن. قارىغاندا مېنى خاتا تونۇپ قاپسەن، — دېدى چاقماق تېشى تۇيۇقسىز زەربىدىن ئاچچىقى كېلىپ.
—ئاچچىقلانمىغىن دوستۇم، ساڭا مەقسەتسىزلا سوقۇلغىنىم يوق، — دېدى چاقماق كۈلۈپ تۇرۇپ، — سەل چىداپ تۇرساڭ، مۆجىزە يارىتالايدىغانلىقىڭنى ھازىرلا كۆرسەن.
بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇ چاقماقنىڭ ئۇرۇلۇشىغا چىداپ جىم تۇردى. ئاخىر چاقماق تېشى ھەقىقىي مۆجىزە پەيدا قىلالايدىغان ئۇچقۇن چىقاردى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ چىدام-تاقىتىگە يارشانەتچە كۆردى.

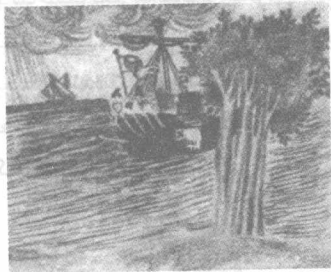

سۇ ئۆزىنىڭ ماكانى — دېڭىزدا غەم-ئەندىشىسىز ياشايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۇنىڭ بىردىنلا ئاسمانغا چىققۇسى كېلىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئوتتىن ياردەم سوراپتۇ. ئوت ئۇنى سانسىزلىغان ئۇششاق، ھاۋادىنمۇ يەڭگىل سۇ ھورلىرىغا ئايلاندۇرۇپ قويۇپتۇ. سۇ ھورلىرى شىددەت بىلەن ئۆرلەپ يەتتە قات ئاسماننىڭ قەرىگە چىققاندا سوغۇق ھاۋاغا دۈچ كەپتۇ.

ئۇلار ئاسماننىڭ قەرىدە تۇڭلاپ لاغىلداپ كېتىپتۇ. ئىسسىنىش ئۈچۈن زىچ يىغىلىپتىكەن، ھاۋادىن ئېغىر بولۇپ كېتىپتۇ-دە، ناھايىتى تېزلا يامغۇرغا ئايلىنىپ يەرگە چۈشۈپتۇ. سۇ شۆھرەتپەرەسلىك قىلغانلىقى ئۈچۈن، گەرچە ئاسمانغا چىققان بولسىمۇ، تېزلا قوغلىنىپ ۋە قۇرغاق تۇپراققا پاك-پاكىز سۈمۈرۈلۈپ، بىپايان دېڭىزغا قايتىپ كەلگۈچە ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت يەر ئاستىدا جاجىسىنى يەپتۇ.

تامپىلەك

ئېگىز ئۆسكەن چىتلاق يېنىدا بىر تۈپ دولانە دەرىخى ئۆسكەن بولۇپ، دولانە دەرىخىگە بىر تۈپ تامپىلەك مەھكەم ياماشقانكەن. بىر كۈنى تامپىلەك دولانە دەرىخىنىڭ ئۇچىغا چىقىپ ئەتراپقا بىر قۇر كۆز يۈگۈرتىپتۇ. ئۇنىڭ كۆزى يولنىڭ ئۇقىتىدىكى چىتلاققا چۈشۈپتۇ. — ئاۋۇ تەرەپكە ئەجەب بارغۇم كەپكەتتى، — دەپتۇ تامپىلەك خۇرسىنىپ، — مېنىڭ يا ھەمىشە بىر جايدا تۇرۇۋەرگۈم كەلمىسە! نېمە دېگەن بىلەن ئۇ تەرەپتىكى چىتلاق بۇ تەرەپتىكىدىن ئېگىز ھەم چىرايلىق ئىكەن.

شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇنى كۆرۈپ بۇنىڭدىن تايىدىغان تامپىلەك پەقەت تىنچلىنالمىپتۇ. ئۇ ئاستا-ئاستا ئۆسۈپ، كۆڭلىگە پۈككەن نىشانغا بارغانسېرى يېقىنلىشىپتۇ. ئۇزاقتىن بېرى ئىنتىزار بولغان پەيت ئاخىر يېتىپ كەپتۇ. ئۇ قارشى تەرەپتىكى چىتلاققا ئىلىنىشپ، ياندىكى دەرىخىنىڭ شاخلىرىغا مەھكەم چىرمىشىپتۇ. قەلبى غەلىبە شادلىقىغا تولغان تامپىلەك ئەسەبىيلەرچە خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ.

ئەپسۇس، كەچ كىرگەندە بىر يولۇچى بۇ يەردىن ئۆتۈپتۇ. ئۇ يولنى توغرىسىغا تورىۋالغان يۇمران تامپىلەكنى يۇلۇپ ئېلىپ يولنىڭ يېنىدىكى زەيكەشكە تاشلىۋېتىپتۇ.

قۇلۇپ تۆشۈكىدىكى ئۆمۈچۈك

بىر ئۆمۈچۈك ئۆيىنىڭ ئىچ-سىرتىنى بىر ئاختۇرۇپ چىقىپ، ئاخىرى قۇلۇپ تۆشۈكىنى ئۆزىنىڭ راھەت ماكانى قىلىپ تاللاپتۇ. بۇ ھەقىقەتەن راھەت ھەم ئىشەنچلىك جاي. ئۆمۈچۈكنىڭ ئۇ يەرگە مۆكۈۋالغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ، ئۆمۈچۈك بولسا ئۇ يەرگە مۆكۈۋېلىپ، ئۆتكەن-كەچكەنلەرنى خاتىرجەم كۆزىتەلەيدۇ.

«بوسۇغىغا بىر تور قۇرۇپ چىۋىن تۇتاي، پەشتاققىمۇ تور توقۇپ كىچىك ھاشارلارنى تۇتاي، ئىككى قانات ئىشىك ئوتتۇرىسىغىمۇ توزاق قۇرۇپ پاشا تۇتاي...» دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ تولۇق قانائەت ھاسىل قىلغان ئۆمۈچۈك. ئۆمۈچۈك ئۆزىنى ناھايىتى بەختلىك ھېسابلاپتۇ، ئۇنىڭ قەلبى ئۈمىدكە تولۇپتۇ.

ئۆمۈچۈك دەل خام خىيالغا بەند بولۇپ، ئۇلۇغۋار پىلانلىرىنى تۈزۈۋاتقاندا، ئۇنىڭ سەزگۈر ئاڭلاش نېرۋىلىرى بارغانسېرى يېقىنلاپ كېلىۋاتقان ئاياغ تېۋىشىنى ئاڭلاپتۇ-دە، ئۇ تۇغما ئېھتىياتچانلىقى تۈپەيلىدىن دەرھال «ئاكۇپ»غا كىرىپ كېتىپتۇ.

ئۆي ئىگىسى قايتىپ كەپتۇ. ئۇ بىر توپ ئاچقۇچنى چىقىرىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن بىرنى تاللاپ، قۇلۇپ تۆشۈكىگە سالغانىكەن، شۇنچە خىيالپەرەس ئۆمۈچۈكنىڭ مىجىقى چىقىپ كېتىپتۇ.

ئاي ۋە ئۇيىستېر قۇلۇلىسى

ئۇيىستېر قۇلۇلىسى ئايغا مەپتۇنكەن. ئۇ ھەر كۈنى كەچتە ئايغا ئۇزاقتىن-ئۇزاق مەجنۇندەك قارايدىكەن. يېقىنلا جايدا مۆكۈپ ياتقان بىر قىسقىچىقا بىخەستە ئۇيىستېر قۇلۇلىسىنىڭ ھەر قېتىم ئاي بۇلۇتلار ئارىسىدىن ئۇزۇپ چىققاندا، قاسراقلىق ئىككى قاتتىق قېپىنى يوغان ئېچىپ، ھاڭۋاقتىلارچە ئايغا قارايدىغانلىقىنى بىلىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۇيىستېر قۇلۇلىسىنى يېۋەتمەكچى بويىتۇ. بىر كۈنى كەچتە، ئاي بۇلۇتلار ئارىسىدىن ئەمدىلا چىقىشىغا، ئۇيىستېر قۇلۇلىسى ئىلگىرىكىگە ئوخشاشلا قېپىنى يوغان ئېچىپ، ئايغا ئۆلگۈدەك قاراپ تۇرۇپتىكەن، قىسقىچىقا كىچىك بىر تاشنى ئامبۇردەك قىسقىچ پۇتى بىلەن قىسىپ ئېلىپ، ئۇنىڭ قېپىغا ئاستاغىنە تاشلاپتۇ. ئەس-ھوشىنى يوقاتقان ئۇيىستېر قۇلۇلىسى قاتتىق چۆچۈپ، ھاپىلا-شاپىلا قېپىنى يۇمماقچى بويىتۇ، ئەمما پۇشايماقنى ئالدىغانغا قاچا يوق بويىتۇ. قىسقىچىقا تاشلىغان ھېلىقى تاش دەل بۇ بىتەلەينىڭ قېپىغا قىسىلىپ قېلىپ، ئۇنىڭ قېپى يۇمۇلماپتۇ.

كېپىنەك قۇرتى

بىر كېپىنەك قۇرتى يوپۇرماق ئۈستىدە يېتىپ ئەتراپنى كۆزەتتى. ھەر خىل ھاشاراتلار ناخشا ئېيتىپ، ئۈسسۈل ئويناييتتى، بەزىلىرى ئۇچسا، بەزىلىرى يۈگۈرەيتتى... ھەممە يەر جانلىنىپ كەتكەن، پەقەت ئۇ بىچارىلا يا يۈگۈرەلمەي، يا ئۇچالماي بىر چەتتە بويىنىنى قىسىپ تۇراتتى.

ئۇنىڭ تەستە ئازراق ئالدىغا سۈرۈلدى. بىچارە بىر يوپۇرماقتىن يەنە بىر يوپۇرماققا يۆتكەلگۈچە جاھاننى ئايلىنىپ چىققانداك ھېرىپ كەتتى. شۇنداقتىمۇ ئۇ ئۈمىدسىزلەنمىدى، باشقىلارغا ھەۋەس قىلىپمۇ كەتمىدى. ئۇ ھەر كىمنىڭ ئۆزىگە لايىق ئىشى بولىدىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ كۈمۈش رەڭ تالالارنى قۇسۇپ، ئۆزىگە پۇختا غوزەك توقۇيالايدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئۇ ئازراقمۇ ئارىسالدا بولماي پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئىشلەپ، ئازغىنە ۋاقىتتا ئۆزىنى ئىللىق پىلە غوزىكى ئىچىگە كىرگۈزۈپ بولدى.

— كېيىن نېمە بولارمەن؟ — سورىدى كېپىنەك قۇرتى.

— ھەممە ئىش قانۇنىيىتى بويىچە بولىدۇ، — كېپىنەك قۇرتىنىڭ قۇلاق تۈۋىدە بىر جاۋاب ياڭرىدى، — سەۋر قىل، كېيىن بىلىسەن. ۋاقتى سائىتى توشۇپ، ئۇ ئويغاندى، ئەمما ئۇ ئىلگىرىكىدەك پۇت-قوللىرى كالامپاي كېپىنەك قۇرتى ئەمەس ئىدى. ئۇ غوزەك ئىچىدىن ئاسانلا قۇتۇلۇپ چىقتى. تېنىگە چىققان بىر جۈپ يەڭگىلىگىنە گۈللۈك قاناتنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئۇ خۇشلۇقىدا بىر قانات قېقىپلا خۇددى يەڭگىل مامۇق پەيدەك يوپۇرماقتىن كۆتۈرۈلدى، ئۇچا-ئۇچا كۆك تۈمانلار ئىچىدە ئاستا-ئاستا غايىب بولدى.

ھەقىقەت

—دۇنيادا ھەقىقەت يوق! — دېدى ئاغمىخاننىڭ قولىدا جان تالىشىۋاتقان چاشقان ۋىچىرلاپ.

—بۇ ئادالەتسىز زامان قاچانمۇ ئاخىرلىشار! — دېدى مۈشۈكنىڭ ئاغزىدىن ئامان قالغان ئاغمىخان دەرەختىكى كامىرىغا كىرىۋېتىپ زەردە بىلەن.

—ياشغىلىمۇ بولمىسا، نېمە دېگەن ئادالەتسىزلىك! — دېدى تامغا چىقىۋالغان مۈشۈك ئۆزىدىن كۆزنى ئۆزمەي ھاۋشىۋاتقان تايغانغا دەككە-دۈككىدە نەپرەت بىلەن قاراپ.

—ئاچچىقلانماڭلار، دوستلار! — دېدى دەرەخكە قونۇۋالغان مۈشۈكياپلاق، — ئەمەلىيەتتە سىلەرنىڭ نارازىلىقىڭلاردىمۇ بىر ئۆلۈش ھەقىقەت بار. ئادالەت دەيسىلەر، ئەجىبا ئۆزۈڭلارنىڭ ھوقۇقى بويىچە ھەممىڭلار بىر- بىرىڭلارنىڭ ئوزۇقى ئەمەسمۇ؟

بۇنى ئاڭلاپ چاشقان تۈشۈكتىن بېشىنى، ئاغمىخان كامىرىدىن تۈمشۈقىنى چىقاردى، تامدىكى چىشى مۈشۈك ئەمدى ئالاقزادە بولمىدى، تايغانمۇ يەردە سۇنايلىنىپ ياتتى.

—ئادالەت، — دېدى مۈشۈكياپلاق يەنە، — تەبىئەتتىكى ئەڭ ئالىي بۇ قانۇن، بارلىق ئاۋامنىڭ ئىناقلىقى ئاساسىغا قۇرۇلىدۇ. شۇ ۋەجىدىن بارلىق ھايۋانلار، ھەتتا ھاشاراتلارمۇ ئۇنىڭغا بوي سۈنۈشى كېرەك. سىلەر ھەسەل ھەرىلىرىنىڭ قانداق ئىناق ياشايدىغانلىقىغا، قانداق ھەمكارلىشىدىغانلىقىغا قاراپ بېقىڭلار.

لائۇر دەرىخى، شاپتۇل دەرىخى ۋە نەشپۇت دەرىخى

بىر كۈنى بۈك-باراقسان ئۆسكەن قېرى نەشپۇت دەرىخى ئالدىغا بېلىگە پالتا قىستۇرۇۋالغان ئىككى دېھقان كەلدى.

—ھوي، نەشپۇت! —ۋارقىرىدى لائۇر دەرىخى، —مېھمانلىرىڭ كەلدى، ئۇلارنى كۈتۈۋالغىن!

ئىككى دېھقان بەس-بەستە قوللىرىغا تۈكۈرۈشۈپ، نەشپۇتنىڭ يىلتىزىغا پالتا ئۇرۇشقا باشلىدى.

—بېشىڭ ساڭگىلاپلا كېتىپتىغۇ؟ —مەسخىرە قىلىپ سورىدى

شاپتۇل دەرىخى نەشپۇتتىن، —ئىلگىرىكى ھەيۋەڭ نەگە كەتتى؟

—ياخشى كۈنلىرىڭ ئاياغلاشتى نەشپۇت، —ئاغزى ئاغزىغا تەگمەي يەنە ۋاتىلداشقا باشلىدى لائۇر دەرىخى، —ئەمدى يوپۇرماقلىرىڭ بىزگە چۈشىدىغان كۈن نۇرىنى توسۇۋالمايدىغان بولدى.

—تۈگىشىدىغان بولدۇم، بۇ ماڭا ئايان، —پىچىرلىدى جېنى

تۈمشۈقىغا كېلىپ قالغان نەشپۇت ئاغزىغا چىداپ تۇرۇپ، —لېكىن، مۈشۈككە ئويۇن چاشقانغا قىيىن دەپ، بەختسىزلىكىمدىن خۇش بولۇپ كېتىشىڭنىڭ ھاجىتى يوق. دېھقانلار مېنى كېسىپ قول ھۈنەر-

ۋەنچىلىك زاۋۇتىغا ئاپىرىدۇ، ئاندىن ئويمىكارلارغا مەندىن نەپىس ھەيكەللەرنى ياسىتىدۇ. ھۇ يارىماس ھاماقەتلەر! ھەرقايسىڭ نېمىگە

كېرەككە كېلىشەتتىڭ، نېمىنى بىلىشەتتىڭ!

ئانا شىر

نەيزە كۆتۈرۈشۈۋالغان بىر توپ ئوۋچى بىر ئانا شىرنى بايقاپ، تىۋىش چىقارماي شىرغا يېقىنلاپ كەلدى. ئانا شىر بالىلىرىنى ئېمىتىۋاتاتتى. ئۇ توساتتىن بىر يات ھىدىنى ئېلىپ، خەتەرنىڭ بارغانسېرى يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى تۈيدى. لېكىن ئۇ بەكمۇ كېچىككەن، ئوۋچىلار ئۇنى ئاللىقاچان قورشاپ، ئۇنىڭغا قول سېلىشقا ھازىرلىنىپ بولغانىدى. قوراللانغان ئوۋچىلار ئالدىدا ئانا شىر چۆچۈپ پاراكەندە بولدى. ئۇ قاقماقچى بولدى، ئەمما ئۇنداق قىلسا بالىلىرىنىڭ ئوۋچىلار قولىغا چۈشۈپ قالىدىغانلىقىنى ئويلاپ نىيىتىدىن ياندى.

ئانا شىر ئۆزىنىڭ ھاياتى بەدىلىگە بالىلىرىنى قوغداش نىيىتىگە كېلىپ، ئۆزىگە توغرىلىنىپ بولغان نەيزىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇرۇپ، بىردىنلا خەتەرگە قارىماي بىر سەكرەپ ئوۋچىلارغا ئېتىلىۋىدى، ئوۋچىلار قېچىشقا مەجبۇر بولدى.

شۇنداق قىلىپ، قىلچىمۇ قوغدىنىش ئىقتىدارى بولمىغان شىر بالىلىرى قۇتۇلۇپ قالدى.

كاستان بىلەن ئەنجۈر

بىر كۈنى كاستان يېنىدىكى ئەنجۈرنىڭ مەي باغلاپ پىشقان مېۋىسىنى ئۈزۈۋاتقان بىر ئادەمنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئۇ ئادەمنىڭ توختىماي ئاغزىغا لىق سېلىپ، تېز-تېز يەۋاتقىنىدىن ئەنجۈرنىڭ بەك تەملىك ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى.

— ماڭا قارا، قوشنام! — دېدى كاستان ئەنجۈر دەرىخىگە نارازى بولغان قىياپەتتە بېشىنى چايقاپ، — تەبىئەت قايسى گۇناھنىڭ ئۈچۈن ساڭا بۇنچە ناھەق مۇئامىلە قىلىدۇ؟ قارىغىنا، ئۇ مېنى نەقەدەر ياخشى ياراتقان! پۈتۈنلەي سېنىڭ ئەكسىچە، تاتلىق ۋە خۇش پۇراقلىق مېۋەم مۇستەھكەم قوغدىلغان. تەبىئەت مېۋىلىرىمنى قەدىرلەپ، ھەقىقەتەن ھەر تەرەپلىمە غەمغورلۇق قىلىپ، ئۇلارغا شۇنچىۋالا قېلىن كىيىم كىيگۈزگەن. — كاستان كۆرەڭلىك بىلەن مېۋىلىرىگە يېقىملىق بىر قارىۋېتىپ سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى، — تەبىئەت مېۋىلىرىمگە نېپىز ئىچ كىيىم، مۇستەھكەم چاپان كىيگۈزگەندىن كېيىن، يەنە ئالىي يوپۇق سۈۋغا قىلغان. تېخىمۇ بىخەتەر قىلىش ئۈچۈن، بۇلارنى ئاز دەپ، ئۇلارنىڭ سىرتىغا تىكەنلەرنى ئورۇنلاشتۇرغان. شۇڭا، ئادەملەر ئۆزىنىڭ قۇلىقىنى كۆرەلمىگەندەك مېۋىلىرىمنى بايقاپ ئالالمايدۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئۆزىنى تۇتۇۋالالمىغان ئەنجۈر قاقاقلاپ كۈلدى.

— قېرىندىشىم، — دېدى ئەنجۈر كاستانغا كۈلكىدىن ئۆزىنى ئاران توختىتىپ، دېمىنى ئېلىۋالغاندىن كېيىن، — بۇنداق يېنىكلىك بىلەن يەكۈن چىقارساڭ ئىنسانلارنى قىلچە چۈشەنمىگەن بولىسەن. ئۇلار

تېرەك

ھەممىگە مەلۇم، تېرەك باشقا دەرەخلەردىن تېز ئۆسىدۇ. ئۇنىڭ ئۆسۈش سۈرئىتى ھەقىقەتەن ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ.

بىر تۈپ ياش تېرەك توساتتىن تۇرمۇش ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىپ باقماقچى بولۇپ، يېنىدىكى ئۆزىگە يامىشىپ ئۆسكەن ئۈزۈمنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلىنى تاللاپتۇ.

— بىراق بۇ ئويۇڭ راستتىنلا غەلىتىكەن! — دەپتۇ ھەمراھلىرى ئۇنىڭغا نەسىھەت قىلىپ، — ئۇنداق قىلساڭ زىيان تارتىسەن. ئۇ ساڭا قانداق ئاقىۋەتلەرنى ئېلىپ كېلەر؟ بىز دېگەن يۇقىرىغا تىك ئۆسىدىغان دەرەخ، باشقا ئۇسۇلنى ئۈگىنەلمەيمىز.

ئەمما، ئۇ ياش تېرەك ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ھوشىنى تاپمىغان بۇ ياش تېرەك بىر تۈپ ياش ئۈزۈم شۇڭى بىلەن ئاپاق-چاپاق بولۇشۇپ، ئۈزۈم شۇڭىنىڭ ئۆزىنى مەھكەم قۇچاقلىشىغا ماقۇل بولۇپتۇ، ئۇنىڭ قەلبى تەسۋىرلىگۈسىز خۇشاللىققا تولۇپتۇ.

ئۈزۈم شۇڭى يۆلەنچۈككە ئىگە بولغاندىن كېيىن، ناھايىتى تېز ئۆسۈپتۇ، تېخى ناھايىتى نۇرغۇن مېۋىلەپتۇ.

ئەقىللىق دېھقان ئۈزۈمدىن كۈزدە مول ھوسۇل ئېلىشنىلا ئويلىغاچقا، ئۈزۈم شۇڭىنىڭ تېرەككە مەھكەم يۆگەشكەنلىكى ئۈچۈن شۇنچە ياخشى ئۆسكەنلىكىنى كۆرۈپ، تېرەكنىڭ شاخلىرىنى ئۈزۈم شۇڭىنىڭ ئۆسۈشىگە تەسرەت كۆز مىسۇن، دەپ قويماي چاتىۋېتىپتۇ.

ئەھۋال بۇ دەرىجىگە يەتكەندە، تېرەك تەقدىرگە تەن بېرىشتىن

باشقا، ئۆزىنىڭ قامەتلىك تۇرقىنى تېپىشقا نېمە چار قىلالايدۇ؟
ئۆزىگە خاس تۇرقىدىن مەھرۇم بولۇپ، بىر تال تۈرۈككە ئۇرۇم ئۆزىنى
مېۋىلەيدىغان باراڭغا ئايلىنىپ قاپتۇ. ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ھەممەيلىرى
بولسا، شاخلىرىنى خاتىرجەم كەڭ يېيىپ، يوپۇرماقلىرىنى شامال
چاۋاك چالدۇرۇپ، تېخىمۇ باراقسان، ئېگىز ئۆسۈپتۇ.

پەرۋانە بىلەن ئوت يالقۇنى

چىرايلىق بىر پەرۋانە گۈگۈم سالقىنىدىن ھۇزۇرلىنىۋېتىپ
توساتتىن يىراق جايدا چاقنىغان خىرە يورۇقلۇقنى كۆرۈپ قالدى.
شۇنىڭ بىلەن ئۇ يورۇقلۇق چىققان ئاشۇ جايدا قاراپ ئۇچتى. يېقىن
كېلىپ قارىسا، ئۇ ئەسلىدە دېرىزىگە قويۇپ قويۇلغان كىچىككىنە
بىر جىنچىراغ ئىكەن. پەرۋانە چىراغنى چۆرىدەپ ئۇسسۇلغا چۈشتى.
بۇ يات نەرسە نېمىدىگەن گۈزەل-ھە!

پەرۋانە ھەۋەس بىلەن جىنچىراغنى ئايلىنىپ ئۇسسۇل ئوينىتى.
خۇددى گۈللۈكتە گۈل بەرگىگە قونۇپ ئىلەڭگۈچ ئۇچقانداك، ئۇنىڭ ئوت
يالقۇنىغا قونۇپ باققۇسى، ئوت يالقۇنىدىن ئۇچۇپ ئۆتكۈسى كەلدى. ئۇ ئوت
يالقۇنىغا يېقىنلاشقانسېرى، ئوت يالقۇنى ئۇنى بىللە ئويناشقا تەكلىپ
قىلغاندەك قىلاتتى. ئۇ كەينىگە يېنىپ، بىر نەچچىنى چۆرگىلىۋەتكەندىن
كېيىن، ئۇدۇل كېلىپ ئوت يالقۇنىدىن ئۇچۇپ ئۆتتى.

بىراق، پەرۋانە سەل ئاغرىق سېزىمى بىلەن تەڭ دېرىزە تەكچىسىگە
يېقىلىپ، بىر پۇتىنىڭ يوقلۇقىنى، قانتىدىكى گۈللىك سىزىقلارنىڭمۇ
يوقالغانلىقىنى سېزىپ ھەيران قالدى.

— بۇ نېمە ئىش؟ — پەرۋانە ئېسەنگىرەپ ئۆز-ئۆزىگە سۆزلىدى،
ھەرقانچە ئويلاپمۇ ھېچنېمىنى چۈشەنەلمىدى. بۇ ئاجايىپ گۈزەل ئوت
يالقۇنىنىڭ ئۆزىنى يارىلاندىرۇشىغا ئىشەنگۈسى كەلمىگەن پەرۋانە ئاستا-
ئاستا دەككە-دۈككىدىن كەيپىياتىنى مۇقىملاشتۇرۇپ، يەنە ئۇچتى.

ئۇ جىنچىراغنى بىرنەچچە ئايلانغاندىن كېيىن، ئۇدۇل يالقۇنغا

قونۇپ، ئىلەڭگۈچ ئۇچماقچى بولدى. ئەمما، ئۇ بىردىنلا جىراغا سېلىنغان يېقىلىپ، جىنچىراغنىڭ يېقىلغۇسى بولۇپ قالدى.

— سەن تولىمۇ رەھىمسىز بىر نېمە ئىكەنسەن، — پىچىرىدى جان تالىشىۋاتقان پەرۋانە، — سەن بىلەن دوست بولاي دېگەن، ئەمما سەن مېنى ئۆلۈمگە ئىتتىردىڭ. مەن تولىمۇ كېچىكتىم، سەن رەھىمسىز ئالدامچىكەنسەن! سەن بىلەن دوست بولىمەن دەپ بەك زور بەدەل تۆلىدىم! — بەكمۇ ئاق كۆڭۈل ئىكەنسەن بىچارە پەرۋانە! — دېدى جاۋاب بېرىپ جىنچىراغ، — سەن مېنى ئاي نۇرى ئاستىدىكى گۈل دەپ ئويلاپ قالغانىدىڭ، ئەجەب! بۇ مېنىڭ سەۋەنلىكىمۇ؟ مېنىڭ ۋەزىپەم كىشىلەرگە يورۇقلۇق ئاتا قىلىش. مۇبادا كىم ئوتقا يەڭگىلىتەكلىك قىلىدىكەن، مۇقەررەركى ئۇ ئوتتا كۆيۈپ ئۆلىدۇ.

ئۆمۈچۈك بىلەن گۈلچىڭى ھەرىسى

ئۆمۈچۈك چىۋىن دائىم كېلىدىغان بىر جاينى تېپىپ، ئىككى تال دەرەخ شېخىنىڭ ئارىسىغا مۇستەھكەم ھەم يوشۇرۇن قىلىپ تور تۇتۇپ قويۇپ، ئۆزى بىر تال يوپۇرماقنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈپ ماراپ تۇردى. ھايات ئۆتمەي ئۇ تورغا بىر چىۋىن چۈشتى. ئۆمۈچۈك يوپۇرماقنىڭ ئارقىسىدىن ئېتىلىپ چىقىپ جان تالىشىۋاتقان ئۇلجىنى تۇتۇۋالدى. يېقىنلا جايدا گۈلگە قونۇۋالغان بىر ھەسەل ھەرىسى ئۆمۈچۈكنىڭ سۈيىقەستلىك ھەرىكەتلىرىنى باشتىن-ئاخىر كۆرۈپ تۇرغانىدى. ئۇنىڭ پاك، ئالىيجاناب قەلبى بۇ خىل رەزىل قىلمىشنى سىغدۇرالمىدى. دە، ئۇ گىزىلداپ ئۇچقان پېتى ئۇدۇل قارانىيەت، مەككەر ئۆمۈچۈككە ئېتىلىپ بېرىپ، جان ئالىدىغان زەھەرلىك نەشتىرىنى ئۆمۈچۈكنىڭ كاللىسىغا سانجىدى. شۇنىڭ بىلەن بەختسىزلىككە ئۇچرىغان چىۋىن ئامان قالدى.

پىياز گۈل

تىچىنىس دەرياسى يىلان باغرى ئېقىپ لومباردىيە دالىلىرى ۋە يايلاقلىرىدىن ئۆتىدۇ. ياپيېشىل ئوت-چۆپلەر قويۇق ئۆسكەن دەريا قىرىدا چىرايلىق بىر تۈپ پىياز گۈل ئۆسكەنىدى. ئەتراپىدىكى ياۋا گۈل-گىياھ، ئوت-چۆپلەر بەللىرىنى ئېگىشىپ، جېنىنىڭ بارىچە ئۇنىڭ كېلىشكەن ۋە چىرايلىق قەددىگە سايە تاشلاپ قويماسلىققا تىرىشاتتى. ئەمما، پىياز گۈل بولسا مەيىن شامالدا مەغرۇرانە ئايناقلاپ، ھارماي سۇدىكى شولىسىدىن ھۇزۇرلىناتتى.

دەريا سۈيىدىكى دولقۇن ئۇنىڭ گۈزەل قامىتىگە مەپتۇن بولۇپ، ئۇنى قولقا كەلتۈرۈشكە قەتئىي ئىرادە باغلىدى.

شۇنىڭ بىلەن پۈتكۈل دەريا دولقۇنلىنىپ، دولقۇن ھاياجاندىن مەۋج ئۇرۇشقا باشلىدى. دولقۇن بىرخىل توسۇۋالغۇسىز ئارزۇنىڭ تۈرتكىسىدە بارغانسېرى ھاياجاندىن ئۆزىنى باسالمايتتى؛ دولقۇندىن كۆتۈرۈلگەن مەۋج پىياز گۈلگە چاچرايتتى، ئەمما پىياز گۈل پىسەنتىگە ئالماي، تېخىمۇ گىدىيىپ، ئۆزىنىڭ گۈزەل ۋە ئەۋرىشىم قامىتىنى كۆز-قىلاتتى.

دولقۇن دەريا قىرىغا زەرب بىلەن ئۈزلۈكسىز ئۇرۇلۇۋېرىپ، ئاخىر «گۈلۈپ» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ دەريا قىرى گۈمۈرلۈپ چۈشتى، شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۆزىنى قالتىس چاغلايدىغان پىياز گۈل شىددەتلىك ئېقىنغا غەرق بولدى.

ئورمان ياڭىقى بىلەن سائەت مۇنارى

بىر قاغا بىر تال ئورمان ياڭىقىنى تېپىۋېلىپ، خۇشلۇقتا بىر سائەت مۇنارىغا قوندى-دە، ئورمان ياڭىقىنى چىڭ قاماللاپ چوقۇلاشقا باشلىدى. ئەپسۇس! ئۇ قاتتىق چوقۇغانمۇ ياكى باشقا بىر سەۋەبتىنمۇ، ئورمان ياڭىقى توساتتىن ئۇنىڭ پەنجىسىدىن چاچراپ چىقىپ، مۇنار تېمىنىڭ چېكىغا كىرىپ كەتتى.

—ئەھ! ئاق كۆڭۈل، پاناھگاھ مۇنار، — دېدى قاغا چوقۇپ بېھوش قىلىۋەتكەن ئورمان ياڭىقى كۆزلىرىدىن ياش تۆككەن ھالدا ھوشىغا كېلىپ، — مېنى تاشلىۋەتمىگىن، ماڭا ئىچىڭ ئاغرىسۇن! سەن شۇقەدەر مۇستەھكەم ھەم ھەشمەتلىك، مۇشۇنداق ھەيۋەتلىك چوڭ سائەتنىڭ ئىگىسى. مېنى ھەرگىز تاشلىۋەتمىگىن!

بۇنى ئاڭلاپ ئەرواھى ئۇچقان سائەت مۇنارغا ياڭاقنىڭ ياغلىما گەپلىرىگە ئىشەنمەسلىكىنى، بولمىسا تۈگىمەس بالاغا قېلىش خەۋپى بارلىقىنى جېكىلەپ، بوش ئاۋازدا بىر نەچچە سىگنال ئۇردى.

—ئۆلۈم ئالدىدا تۇرغىنىمنى كۆرۈپ تۇرۇپ قۇتۇلدۇرمىساڭ بولماس، مەن بىر باشپاناھسىز يېتىم، — ئورمان ياڭىقى تېخىمۇ ئون سېلىپ يىغلاپ، جېنىنىڭ بارىچە سائەتنىڭ ئاۋازىنى بېسىپ چۈشۈشنىڭ كويىدا بولدى، — ئەسلىي تۇغۇپ ئۆستۈرگەن شاختىن ئايرىلىپ، نەم تۇپراققا چۈشسەم بولاتتى، كۈتۈلمىگەندە قاراقچىغا يولۇقتۇم. ئاچ كۆز قاغىنىڭ ئاغزىدىكى چاغدىلا: «قەيەرگە چۈشسەم مەيلى، ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپلا قالسام، سىڭگەن نېنىمنى يەپ، ئاخىرقى ئۆمرۈمنى سۈكۈتتە

ئۆتكۈزۈشەن» دەپ قەسەممۇ قىلدىم.

ياڭاقنىڭ قايناق ھېسسىياتقا تولغان سۆزلىرىدىن سائەت مۇنارى ھاياندىن كۆزىگە ياش ئېلىپ، سائەتنىڭ ئېلىمىدىن ئاگاھلاندۇرۇشىغا قارىماي، ياڭاققا يوللۇق مۇئامىلە قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئاشۇ تام چېكىدە تۇرۇۋېرىشىگە ماقۇل بولدى.

ۋادەرخا! ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئورمان ياڭىقى ماغدۇرىغا كېلىپ، ئەيمەنمەستىن يىلتىز چىقىرىپ، سەممىي، مېھماندوست مۇنارنىڭ تېمىغا زىيانكەشلىك قىلىشقا باشلىدى. ئۇزاق ئۆتمەي تام چېكىدىن بىخ سۈرۈپ چىقىپ، ئۆلە-تېرىلىشىگە قارىماي ئۆسۈشكە باشلىدى. يەنە بىر مەزگىلدىن كېيىن ياڭاق كۆچىتىگە ئايلىنىپ، سائەت مۇنارىدىن خېلى كۆپ ئېگىزلەپ كەتتى.

ئورمان ياڭىقىنىڭ غايەت زور ھاياتىي كۈچكە ئىگە يىلتىزلىرى تامنىڭ ئىچىگە چوڭقۇرلاپ كىرىپ، بارغانسېرى تامنى ئېغىر زىيانغا ئۇچرىتىپ، نۇرغۇنلىغان كېسەكلەرنى سىقىپ چىقىرىۋەتتى.

قوڭغۇراق مۇنارى ھوشنى تولىمۇ كېچىكىپ تاپقاندى. باشتا «سىڭگەن نېنىمنى يەپ، ئاخىرقى ئۆمرۈمنى سۈكۈتتە ئۆتكۈزۈشەن» دەپ قەسەم ئىچكەن، ھېچكىم كۆزىگە ئىلمايدىغان بۇ قەسەمخور ئورمان ياڭىقى ئەمەلىيەتتە بىر مۇغەمبەر بولۇپ چىقتى. ئەمدىلىكتە بولسا، سائەت مۇنارى يېنىكلىك قىلىپ خەققە ئىشىنىپ كەتكىنىگە ئۆزىنى ئەيىبلەپ، باشتا ئەقىللىق سائەتنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىغانلىقىغا قاتتىق پۇشايمان قىلىشتىن باشقا، بۇ ئورمان ياڭىقىغا ھېچقانداق ئامال قىلالمايتتى.

ئورمان ياڭىقى ئەيمەنمەستىن باراقسانلاپ ئۆسۈۋەردى، سائەت مۇنارى بولسا غۇلاپ چۈشەيلا دەپ قالدى.

ئوت بىلەن قازان

كۈلدىكى بىر تال چوڭ ئۆچۈپ قالماي ئۇزاقراق كۆيۈش ئۈچۈن ئاخىرقى ئىسسىقلىقىنى ئايپ تارقىتىۋاتاتتى

تاماق ئېتىدىغان ۋاقىت بولدى. ھارارىتى تېخى تۈگىمىگەن كۈل ئۈستىگە يەنە قۇرۇق ئوتۇن تاشلاندى. بىر تال سەرەڭگە چېقىلىپ، چوڭنى يەنە ياندۇردى. ئوچاققا بىر قازان ئېسىلغانىدى، ئوتۇن ئاستا-ئاستا يالقۇنلاشقا باشلىدى، قازاندا شوريا قاينايتتى.

ئوت قۇرۇق ئوتۇنغا ئۇچراشقىنىغا خۇش بولۇپ، ئاستا-ئاستا كۆيۈشكە باشلىدى-دە، ئوچاقنىڭ ئىچى يەنە ھاياتىي كۈچكە تولدى. ئوت يالقۇنى ئوتۇن بىلەن ئوينىشىپ، ئوتۇننى ئوراپ ئېلىپ يوقىرى-تۆۋەن سەكرەپ، بارغانسېرى ئۇلغايىدى.

ئوت ئوتۇننى كۆيدۈرۈپ، پاراس-پۇرۇس ئاۋاز چىقىراتتى؛ ھەدەپ ئۇچقۇن چاچرىتىپ، ئاشخانىدا ھەرخىل سايىلەرنى شەكىللەندۈرەتتى؛ سايىلەر ئۆينىڭ ئۇ بۇلۇڭىدىن بۇ بۇلۇڭىغا چاپاتتى. شوخ ئوت يالقۇنىمۇ ھاياجانلىنىپ، كۈچىنىڭ بارىچە ئوچاقتىن چىقىپ كېتىشكە ئۇرۇناتتى. ھايات ئۆتمەي پۈتكۈل ئوچاق بىرخىل رېتىمىسىز ئاھاڭنى ئورۇنداشقا باشلىدى، بىردەم قاتتىق ۋارقىرىسا، بىردەم يۇقىرى ئاۋازدا ناخشا ئېيتاتتى. تۇرۇپلا غەلىتە ئاۋاز چىقارسا، تۇرۇپلا نالە قىلىپ چىرقىرايتتى. ئاشخانا ئىچى قايتىدىن ئىللىپ، يورۇپ كەتتى.

قۇرۇق ئوتۇننى پۈتۈنلەي ئۆزىنىڭ كونترول قىلىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ ھوشىنى يوقاتقان ئوت قوپاللاشقىلى ۋە تەرسالاشقىلى، ئۆزىنى چوڭ

تۇتۇپ، ھېچكىمنى كۆزگە ئىلماي، ئوچاق ئىچى تۈزگە بار كېلىۋاتقاندا ك
ھېس قىلىشقا باشلىدى.

ئوت ئادەمنى چۆچۈتكۈدەك ۋىزىلداپ، ئوچاقنىڭ ھەممەتتە رەپىقە
ئۇچقۇنىنى چېچىپ، ئۆزىنى چەكلەپ قويغان بۇ جايدىن قۇتۇلۇش كۈيىدا
زەرب بىلەن ئۆرلىدىيۇ، يەنە دەرھال پەسلەپ قالدى...ئەسلىدە ئۇ قاپقار
ئىسلانغان قازاننىڭ تېگىگە ئۈسۈپ، بۇرنىنى قارا قىلىۋالغانىدى.

بۇ ئادەمنى چۆچۈتكۈدەك ۋىزىلداپ، ئوچاقنىڭ ھەممەتتە رەپىقە
ئۇچقۇنىنى چېچىپ، ئۆزىنى چەكلەپ قويغان بۇ جايدىن قۇتۇلۇش كۈيىدا
زەرب بىلەن ئۆرلىدىيۇ، يەنە دەرھال پەسلەپ قالدى...ئەسلىدە ئۇ قاپقار
ئىسلانغان قازاننىڭ تېگىگە ئۈسۈپ، بۇرنىنى قارا قىلىۋالغانىدى.

چۈمۈلە بىلەن بىر تال بۇغداي دېنى

ھوسۇلى يىغىۋېلىنىپ بولغان ئېتىزدا بىر تال بۇغداي دېنى قەھرىتان سوغۇق كېلىشتىن ئىلگىرى توپىغا كۆمۈلۈۋېلىش ئۈچۈن يامغۇرغا تەشنا بولۇپ تۇرغانىدى.

بۇ يەردىن ئالدىراش ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر چۈمۈلە ئۇنى كۆرۈپ قالدى. ئولجىنى كۆرۈپ خۇش بولغان چۈمۈلە قىلچە ئىككىلەنمەستىن، ئېغىر بۇغداينى كۆتۈرۈپ، قىيىنلانغان ھالدا ئۇۋىسىغا قاراپ ئۆمىلىدى.

قاراڭغۇ چۈشۈشتىن بۇرۇن ئۇۋىسىغا بېرىۋېلىش ئۈچۈن بىردەممۇ ئارام ئالمىدى. ئۆشنىسىدىكى بۇغداي دېنى بارغانچە ئېغىرلاشتى.

— نېمىشقا بۇنچە جان قىينايسەن؟ سەندىن ئۆتۈنەي، مېنى بۇ يەرگە قويۇپ قويغىن! — دېدى بۇغداي دېنى.

— سېنى يوقىتىپ قويسام، — دېدى چۈمۈلە، — بۇ قىش بىز ئاچ قالىمىز. بىزنىڭ نوپۇسىمىز بەك جىق، شۇڭلاشقا يېتەرلىك ئاشلىق تەييارلىۋېلىش ئۈچۈن، ھەممىمىز يېمەكلىك تېپىشىمىز كېرەك.

— سىلەر سادىق ئەمگەكچىلەر، — دېدى بۇغداي دېنى بىر پەس خىيال سۈرگەندىن كېيىن، — بۇرچىڭلارنى بىلىمەن. لېكىن، سەنمۇ مېنىڭ ئەھۋالىمنى چۈشىنىشكە كېرەك. ئەقىللىق چۈمۈلە سەن مېنىڭ تەپسىلىي چۈشەندۈرۈشىمگە قۇلاق سالغىن.

ھاردۇق يېتىپ ئارام ئالغۇسى كېلىپ تۇرغان چۈمۈلە بۇغداي دېنىنى يەرگە قويۇپ ئارام ئالدى.

— سەن بىلىمسەڭ كېرەك، — دېدى بۇغداي دېنى، — مېنىڭ

ھاياتى كۈچۈم ناھايتى زور. مېنىڭ تەبىئىي ھاياتىم ئىنتايىن كىچىك. بىز كېلىشىم ئىمزالايمىز.

— قانداق كېلىشىم؟

— مۇنداق: ئەگەر سەن مېنى ئۇۋاڭغا ئەكەتمەي، ئېتىۋالماي قويۇپ قويساڭ، كېلەر يىلى دەل مۇشۇ ۋاقىتتا يۈزدىن ئارتۇق ماڭا ئوخشاش بۇغداي دېنىغا ئېرىشىسەن.

ھەيران قالغان چۈمۈلە ئىشىنىپ-ئىشەنمەي بېشىنى چايقىدى. — ماڭا ئىشەنگىن سۆيۈملۈك چۈمۈلە، گېيىمىنىڭ راستلىقىغا قىل سىغمايدۇ. ماڭا بەلگىلىك ۋاقىت بەرسەڭ، قىلغان سەۋرەڭگە ھەسسەلەپ جاۋاب قايتۇرىمەن. ئۇۋاڭلارغا ھېچقانداق زىيان-زەخمەت يەتمەيدۇ.

چۈمۈلە گەدىنىنى قاشلاپ: «بىر تالغا يۈز تالنى تېگىشىش، بۇ بىر ئەپسانە خالاس» دەپ ئويلىدى.

— قانداقمۇ بۇنچە كۆپ بۇغداي دېنىغا ئايلىنالايسەن؟ — سورىدى پەقەت ئىشەنگۈسى كەلمىگەن چۈمۈلە گاڭگىراپ.

— خاتىرجەم بولغىنا! — دېدى بۇغداي دېنى، — بۇ ھاياتنىڭ سىرى. بۇ يەرگە ھازىر يەرنى كولاپ مېنى كۆمۈپ قويۇپ، كېلەر يىلى يازدا كېلىپ قاراپ باقماسەن!

چۈمۈلە 2-يىلى پۈتۈشكەن ۋاقىتتا يەنە ئېتىزلىققا كەلدى. بۇغداي دېنى ۋەدىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرغانىدى.

ئۈزۈم شۇڭى بىلەن قېرى دەرەخ

بىر كۈنى بىر تۈپ ئۈزۈم شۇڭىنىڭ مۇستەقىل، ئەركىن-ئازادە ياشىغۇسى كېلىپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر تۈپ قېرى دەرەخكە ياماشتى. باشقا ئۈزۈم شۇڭىلىرى بولسا، ئادەتتىكىدەك دېھقان ياسىغان باراڭغا يامشىپ ئۆسكەنىدى.

— بۇ قېرى دەرەخكە ياماشساڭ ساڭا نېمە پايدىسى؟ ئۇ قۇرۇپ قالايلا دەپ قاپتۇ، قاراسىدە سۇنۇپ يىقىلسا قانداق قىلىسەن؟ — سورىدى باشقا ئۈزۈم شۇڭىلىرى ئۇنىڭ بۇ قىلىقىدىن ھەيران بولۇپ.

— ئەنسىرىشىڭلارنىڭ ھاجىتى يوق. مەن ئۆزۈمنىڭ ئىرادىسى بويىچە ياشايمەن، — دېدى تەرسا ئۈزۈم شۇڭى ئەدەپسىزلىك بىلەن جاۋاب بېرىپ. ئۇ ھەممە ئۈزۈم شۇڭىلىرىدىن ئېشىپ كېتىپ كۈن نۇرىنى يوپۇرماقلىرىغا تولۇق چۈشۈرۈش ئارقىلىق ئۆمرىنى ئۇزارتىشنىلا ئويلىغاچقا، جېنىنىڭ بارىچە ھېلىقى قېرى دەرەخكە يامىشۇۋەردى.

ئەمما، ئۇ تاللىغان بۇ قېرى دەرەخ كۆپلىگەن شاخ-يوپۇرماقلىرى ئاللىقاچان قۇرۇپ، ئازراق شامالدىمۇ پۇلاڭشىپ، يىقىلايلا دەپ قالغانىدى.

ئاخىر بىر كۈنى قېرى دەرەخ ئىگرىغان پېتى يىقىلدى. ھېلىقى بۇرنىنىڭ ئۈچىنىلا كۆرىدىغان ئۈزۈم شۇڭى ئېغىر دەرەخنىڭ ئاستىدا مېجىلىپ تۈگەشتى.

سەۋە قۇشى

بىر قۇرتنى كۆتۈرۈپ قايتىپ كەلگەن سەۋە قۇشى بالىلىرىنىڭ ئۈۋىسىدا يوقلۇقنى كۆرۈپ، ئۇن سېلىپ يىغلىغان پىتى بالىلىرىنى ئىزدەشكە باشلىدى. ئۇنىڭ ئېچىنىشلىق ئالسى ئورمانلىقنى بىر ئالدى، ئەمما، بالىلىرىنىڭ ھېچقانداق دېرىكى بولمىدى.

ئەتىسى سەھەردە بىر سۈندۈك بەختسىز سەۋە قۇشىغا ئۇچراپ، ئۇنىڭ بالىلىرىنى بىر دېھقاننىڭ ھويلىسىدا كۆرگەنلىكىنى ئېيتتى. سەۋە قۇشى كۈتۈلمىگەن خۇش خەۋەردىن شادلىنىپ، شۇن سۈندۈك دەپ بەرگەن ھېلىقى ھويلىغا كەلدى.

ئۇ ئۆي ئىچىگە دېرىزىدىن قازاپ ھېچنېمىنى كۆرەلمىدى. ئۇنىڭ كۆزى دېرىزە بېشىغا ئېسىقلىق قەپەسكە چۈشتى. بالىلىرى قەپەسكە سولاقلق تۇراتتى. سەۋە قۇشى بىردىنلا قەپەسكە ئۆزىنى ئاتتى.

ئاتىسىنى كۆرگەن سەۋە قۇشى بالىلىرى ھەسرەتلىك يىغلىدى.

سەۋە قۇشى جېنىنىڭ بارىچە تاتىلاپ، چوقۇپ، بارلىق ئاماللار بىلەن قەپەسنى بۇزۇپ ئۇلارنى قۇتقۇزۇشقا ئۇرۇندى. ئەمما، تىرىشچانلىقلىرى كارغا كەلمەي، بىر ھازا قاتتىق يىغلىغاندىن كېيىن قايتىپ كەتتى.

ئەتىسى دەرد-ئەلەم دەستىدىن جېنىدىن تويغان سەۋە قۇشى بەختسىز بالىلىرى سولانغان قەپەسنىڭ قېشىغا كېلىپ چوڭقۇر مېھرى بىلەن ئىچىدىكى بالىلىرىغا بىر ھازا قارىغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ يوغان ئاچقان ئاغزىغا تۇمشۇقنى بىر-بىرلەپ تەگكۈزدى.

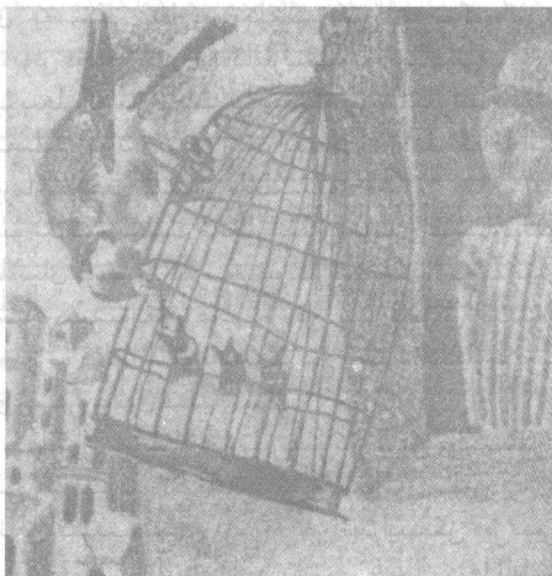
سەۋە قۇشى بىر تال ئوتنى بالىلىرىنىڭ تۇمشۇقىغا تەگكۈزۈپ

قوبۇۋىدى، ھايال ئۆتمەي ئۇنىڭ بالىلىرى قەپەس ئىچىدە تىنىقتىن قالدى... ئەسلىدە ئۇ بىر تال زەھەرلىك ئۆت ئەكەلگەنىكەن.

ئۆلۈشمۇ تىز پۈكمەيدىغان سەۋە قۇشى چەكسىز ھەسرەت ئىچىدە:

—قەيسەكە سولنىپ ئازاب چەككەندىن ئۆلگەن ياخشى، — دەپلا ئورمانلىققا قاراپ ئۇچۇپ كەتتى.

دۇب دەرىخى

باغچىدا بىر تۇپ دۇب دەرىخى ئۆسۈپتۇ. ئۇ يىلدىن-يىلغا قويۇق شاخلىرى پەستىكى دەل-دەرەخلەرگە كۈن بەرمىگۈدەك دەرىجىدە يوغىناپ، بويى ئۆسكەنسېرى ھاكاۋۇرلىشىپتۇ. بىر كۈنى ئۇ: — بۇ بىچارە ئورمان ياڭىقىنى يىغىشتۇرۇۋېتىڭلار! — دەپ ۋارقىراپتۇ مەنسىتمەسلىك نەزىرى بىلەن ئەتراپىدىكى دەرەخلەرگە قاراپ. شۇنىڭ بىلەن ئورمان ياڭىقى كېسىپ تاشلىنىپتۇ.

— بۇ يىرگىنىشلىك ئەنجۈر بىلەن ئەمدى قوشنا بولغۇم يوق! ئۇنىڭ كالانىپاي تۇرقىنى كۆرسەم ئىچىم ئېلىشىدۇ! — مېجەزى ھەدەپ ئوساللىشىپ كېتىۋاتقان دۇب دەرىخى يەنە بۇيرۇق قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەنجۈرمۇ كۈلپەتلىك تەقدىرگە دۇچ كەپتۇ. ئاتىكارچا دۇب دەرىخى بۇنىڭلىق بىلەن بولدى قىلماپتۇ.

— بۇ قاقشال مېۋىلىك دەرەخلەرنىمۇ كۆزۈمدىن يوقىتىڭلار! — دەپتۇ ئۇ چىرايلىق شاخلىرىنى ئىرغاڭلىتىپ تەكەببۇرلۇق بىلەن.

شۇنداق قىلىپ، بىشەم دۇب دەرىخى ئەتراپىدىكى دەل-دەرەخلەرنى بىر-بىرلەپ يوقىتىپ، باغچىنىڭ بىردىنبىر خوجايىنىغا ئايلىنىپتۇ.

ئەپسۇس، بىر كۈنى قاتتىق بوران چىقىپتۇ. دۇب دەرىخى جىمى كۈچىنى ئىشقا سېلىپ، كۈچلۈك توم يىلتىزلىرى بىلەن يەرگە چىڭ ئېسىلىپتۇ. ئەمما، رەھىمسىز بوران باشقا بىرمۇ دەرەخ بولمىغاچقا ئۇدۇل دۇب دەرىخىگە ئۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ شاخلىرىنى سۇندۇرۇپ، قەدىنى پۈكۈپتۇ. دۇب دەرىخى چىداشلىق بېرەلمەي، ئاخىر قاراسىدە سۇنۇپ يىقىلىپتۇ.

ئېرىق

ئۆتۈپ كەتكەن شاللاق بىر ئېرىق ئۆزىدىكى سۇنىڭ يامغۇردىن كەلگەنلىكىنى ئۇنتۇپ قاپتۇ. بىر قېتىملىق كەلگۈندە ئېرىقتىكى سۇ شىددەت بىلەن ئۇلغىيىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئېرىق ئۆزىنى بىلەلمەي قېلىپ، بىر ئەزىم دەرياغا ئايلىنىشنى ئارزۇ قىپتۇ. ئېرىق دولقۇن كۆتۈرۈپ زەرب بىلەن قاشقا ئۇرۇلۇپ، قاشتىكى لايىلارنى ئېقىتىپ، تاشلارغا قېقىلىپ، كېڭەيمەكچى بولپتۇ. ئەمما بۇ چاغدا، شامال قارا بۇلۇتنى ھەيدەپ كېتىپ، ئوتتەك قۇياش قايتىدىن بېشىنى چىقىرىپتۇ. ئۆزىنى بىلەلمىگەن ئېرىق ھوشىنى تاپقۇچە بىر تۇغاندا توسۇلۇپ قاپتۇ. توختام سۇغا ئايلىنىپ قېلىپ، ئاپتاپتا قۇرۇپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، ئۇ تاكى ھەقىقىي دەرياغا قۇيۇلغۇچە، قالايمىقان تاشلار ئارىسىدا ئايلىنىپ يۈرۈپتۇ.

تاش بىلەن يول

ئىلگىرى چىرايلىق بىر تاش بارىكەن. ئۇ تاغدىكى جىرالاردىن شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇرغان سۇ يالاپ قاشتېشىدەك پارقىرىتىۋەتكەچكە، كۈن نۇرىدا يالت-يۇلت يالتىرايدىكەن.

ئېرىق بارا-بارا قۇرۇپ كېتىپتۇ، تاش ئەسلىي ئورنىدا تۇرۇۋېرىپتۇ، تاشنىڭ ئەتراپى ياپىيىشل گۈلچىمەنلەر بىلەن قاپلىنىپتۇ. تاش تاغ ئېتىكىدىكى كەڭ يولنى، يولنىڭ ئىككى قاسنىقىغا دۆۋىلەڭلىك شېغىللارنى ئېنىق كۆرەلەيدىكەن.

تاش ئەمدى سۇنىڭ شىلدىرلىغان شادلىق ئاۋازىنى ئاڭلىيالماي، غېرىبىسىنى زېرىكىشكە باشلاپتۇ. ئۇ ھەممە نەرسە ئۆتۈپ تۇرىدىغان يولغا دائىم قارايدىكەن، قارىغانچە بىئارام بولىدىكەن. قەلبىدىكى ھەسرەتكە چىدىمىغان تاش ئاخىر بىر كۈنى:

— مەن بۇنداق غېرىبانە ياشىمايمەن! ياۋا گۈل-گىياھلارنىڭ ماڭا نېمە كېرىكى؟ قايناق ھاياتقا تولغان چوڭ يولدا ھەمىشىرىلىرىم بىلەن مەنىلىك ياشايمەن، — دەپ قاتتىق ۋارقىراپتۇ-دە، شۇنار يولنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا كەلگۈچە ئۆلەر-تىرىلىشىگە قارىماي پەسكە دومىلاپ، ئاكا-ئىنى ھەمىشىرىلىرىنىڭ قېشىغا كەپتۇ.

يولدا ماڭمايدىغان نېمە بار! يول دېگەننى تۆمۈر قاققان ھارۋا چاقىلىرى يانچىپ، يولۇچىلارنىڭ پاشنىلىق كەشلىرى، دېھقانلارنىڭ نال قويغان ئۆتۈكلىرى، ئۆي-كالا، ئات-ئېشەك، ئۆچكە-قويلارنىڭ تۇياقلىرى قالماي ئاياغ ئاستى قىلىپ، مەڭگۈ ئارام تاپتۇرمايدۇ.

تاش يولغا چۈشكەندىن بېرى يول دۇچار بولغان قىسمەتلەرگە
 ھەمىشەرىك بولۇپ، بىرمۇ يېرى ساق قالماي، تېزەك-ماياقلارغا مىلىنىپ،
 بۇلغىنىپتۇ.

بۇلغىنىپتۇ. تاش يولغا چۈشكەندىن بېرى يول دۇچار بولغان قىسمەتلەرگە

ئىشچى ھەرە ۋە ئەرگەك ھەرە

— سىلەر ھۇرۇنلاردا يوسۇن يوق، — دېدى ئالدىراش يۈرگەن بىر ئىشچى ھەرە ساندۇقتا قالمايىقان ئۇچۇپ يۈرگەن ئەرگەك ھەرەلەرنى كۆرۈپ چىداپ تۇرالمىدى، — ئەمگەك قىلمايسىلەر، نومۇس قىلىشنى ئەسلا بىلمەيسىلەر! سىلەر ئەتراپىڭلارغا قاراپ بېقىڭلار، ھەممەيلەن يېمەكلىك غەملەش بىلەن ئالدىراش. چۈمۈلە جېنىدا كىچىكلىكىگە باقمىدى، ئۇلۇغۋار غايە ۋە يۈكسەك ئىرادىنىڭ تۈرتكىسىدە يېزىچە تىنىم تاپماي، پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ تىرىشىپ ئىشلەيدۇ. دەپ قويماي، قىش كېلەي دەپ قالدى.

— ئەجەب بىر ياخشى ئۇلگىنى كۆرسەتتىڭغۇ! — دېدى ئىشچى ھەرەنىڭ گېپىگە چىدىمىغان بىر ئەرگەك ھەرە تەنە قىلىپ، — سەن ماختاپ كۆككە كۆتۈرگەن چۈمۈلە دېگەنچۇ، مول ھوسۇلنىڭ دۈشمىنى! ئۈپەس ئاچ كۆز ئاشقان- تاشقان، ئۇششاق- چۈششەك دېمەي، نېمە كەلسە نومۇس قىلماي ئۇۋىسىغا توشۇيدۇ.

ئورمان ياڭىقى

باغنىڭ چىتلاق تېمى ئىچىدە نۇرغۇن مېۋىلىك دەرەخلەر ئۆسكەن بولۇپ، ھەر يىلى باھاردا پۈتكۈل باغ رەڭگارەڭ چېچەكلەرگە پۈركەنسە، ياز پەسلىنىڭ ئاخىرلىشىشىغا ئەگىشىپ، باغدىكى مېۋە دەرەخلىرى مەي باغلاپ پىشقان مېۋىلەرگە تولغان شاخلىرىنى كۆتۈرۈشەلمەي قېلىشاتتى. بىر كۈنى بۇ تىرىشچان، دوستانە چوڭ ئائىلىگە ئۇشتۇمتۇت بىر تال ئورمان ياڭىقى كەلدى. ئۇ ناھايىتى تېزلا ئۈنۈپ بىر تۈپ ئورمان ياڭىقىغا ئايلانغاندىن كېيىن، بەكمۇ ھاكاۋۇرلۇق قىلىشقا باشلىدى. — نېمىدەپ باغدا چىتلىنىپ ياشىغۇدەكمەن؟ — ئورمان ياڭىقى غۇدۇڭشىدى، — بۇ يەردە دەرۋىش كەبى ياشىسام ھەرگىز بولمايدۇ، شاخلىرىمنى چىتلاقتىن چىقىرىپ، ئاجايىپ مېۋە بېرەلەيدىغانلىقىمنى ھەممىگە بىلدۈرۈپ قويىمەن!

شۇنىڭ بىلەن ئورمان ياڭىقى شاخلىرىنى ئېگىز چىتلاق تامتىن ئارتىلدۇرۇپ، ئۆتكەن-كەچكەنلەرگە ئۆزىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. كۈز كەلدى، ئۆتكەن-كەچكەنلەرنىڭ ھەممىسى ئورمان ياڭىقىنىڭ مېۋىگە تولغان شاخلىرىنى ئېگىپ سۈندۈرغىلى، قولى يەتمىسە تايلاق، تاشلار بىلەن سوققۇلى تۇردى.

ئۇزاق ئۆتمەي ئورمان ياڭىقى مېۋىلىرىدىن ئايرىلىپ قالغانى ئاز دەپ، شاخ-يوپۇرماقلىرىدىنمۇ قۇرۇق قالدى، باغ ئىچى بولسا ھاياتىي كۈچكە تولۇپ، ئالما، ئامۇت، شاپتۇل دەرەخلىرى مەي باغلاپ پىشقان مېۋىلەرگە تولغان شاخلىرىنى كۆتۈرەلمەي قالدى.

بۈرگە بىلەن قوي تېرىسى

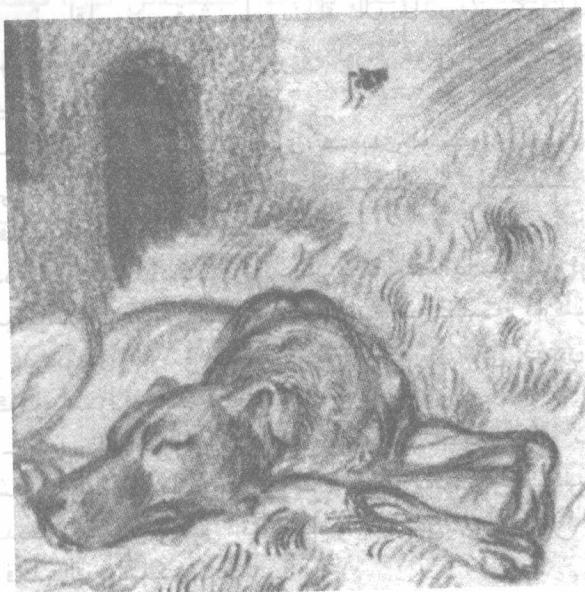
بىر سەكرەپلا ئىتنىڭ دۈمبىسىگە چىقىپ مامۇقتەك تۈكنىڭ ئارىسىدا خاتىرجەم ياشاپ كەلگەن بىر بۈرگە بىر كۈنى توساتتىن يېڭى تېرىنىڭ ئادەمنى مەست قىلىدىغان خۇشبۇي ھىدىنى ئېلىپ قالدى. — نېمىدۇ بۇ؟ — بۈرگە بەكمۇ قىزىقىپ، بىرنەچچىنى سەكرىدى. بىردىنلا ئۆزى تايىنىپ كېلىۋاتقان ئىتنىڭ يۇمشاق بىر قوي تېرىسىدە سوزۇلۇپ يېتىپ، تاتلىققىنا ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆردى. — ئەجەب چىرايلىق قوي تېرىسىكىنا! نەچچە ۋاقىتتىن بېرى مۇشۇنداق قوي تېرىسىنى چۈشەپ يۈرگەن ئەمەسمىدىم! — بۈرگە ئۈنلۈك ماختايتتى، كۆزىنى قوي تېرىسىدىن ئۈزمەيتتى، — قارا، ئۇنىڭ يۇڭى نېمانداق قېلىن، نېمانچە پارقىراق، نېمىدېگەن كۆركەم! مۇشۇنداق تېرىدە تۇرسام ئىتنىڭ چىش-تىرناقلىرىدىن ئەنسىرىشىمنىڭ ھاجىتى قالمايدۇ. ھېلىمۇ ئىتىم بەك چىددى. ئۇ پات-پات ئۇچىسىنى ساراڭدەك قاشلاپ مېنى ئىزدەيدۇ. بۇنداق مۆكۈمۈكلەڭ ئوينىيدىغان تۇرمۇشتىن بىزار بولغىلى نەۋاق! قوي تېرىسى چوقۇم ئىت ئۇچىسىدىن تىنچ ھەم راھەت.

بۈرگە ئۆزىنى تۇتۇۋالماي بىر سەكرەپلا قوي تېرىسىگە چۈشتى. — ئەمما، ئىش ئويلىغان يەردىن چىقمىدى. قوي تېرىسىنىڭ يۇڭى زىچ، ئۇزۇن بولغاچقا، ئىنچىكە يۇڭلار ئۇنىڭ پۇت-قولىغا چاپلىشىۋېلىپ، مېڭىشىنى تەسلەشتۈردى. ما ئىشنى ئەمدى! ئاشلانغان تېرە تاشتەك قېتىپ، ئۇنىڭ خۇش پۇرىقىدىن ئەسەرمۇ قالمايدى.

ھېرىپ، پۈتۈن بەدىنى تەرگە چۆمۈلۈپ، قاتتىق ئاچچىقى كەلگەن
بۈرگە تاقىتى تاق ھالدا ئۆزى ئادەتلىنىپ قالغان ئىتنىڭ ئۇچىسىغا
قايتىپ، ئىلگىرىكىدەك ياشماقچى بولدى. ئەمما، ئۇ يۇڭ ئارىسىدىن
چىقىپ قارىۋىدى، ئىتنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمىدى.

تولىمۇ يېنىكلىك قىلغانلىقىغا قاتتىق پۇشايمان قىلغان بىچارە
بۈرگە قوي تېرىسىدە ئۇدا بىرقانچە كېچە-كۈندۈز جان تالاشتى.

يۆگمەچ بىلەن كەسلەنچۈك

چىرايلىق بىر يۆگمەچ يايپىشلىق يوپۇرماقلىرىنى يېيىپ،
كۈن نۇرىدا مايلىغاندەك پارقرايتتى. گۈزەل لاتاپىتىدىن ھۇزۇر-
لانغاچ يوپۇرماقلىرىنى قوشنىلىرىنىڭ ئالدىغا سوزۇپ، گۈزەللىكىنى
كۆز-كۆز قىلاتتى. يېنىدىكى قۇرۇق دەرەخ غولى ئۇنىڭغا پىسەنتىمۇ
قىلمايتتى.

— ئاڭلاپ تۇر، ئۆلۈمتۈك قېرى، — دېدى ئۇنىڭ پەرۋاسزلىقىدىن
ئوغسى قايىنغان يۆگمەچ، — نېمە پۈتلىشىسەن؟ خۇپسەنلىك قىلماي
تېز يوقال، كۆزۈمگە كۆرۈنگۈچى بولما!

دەرەخ غولى بۇ گۆدەكنىڭ پولىرىنى ئاڭلىمىغانغا سېلىپ، ئۈندىمەي
ئۆز خىيالى بىلەن بولدى. شۇنىڭ بىلەن قۇسۇرچى يۆگمەچ قارىئورۇكتىن
قۇسۇر ئىزدەۋىدى، قارىئورۇكنىڭ قويۇق شاخلىرى ئۇنى خۇددى قېلىن
تامدەك مۇھاسىرىگە ئالدى.

— ھەي، قارىئورۇك! قېرىندىشىم، تېنىڭدىكى ئاۋۇ تىكەنلەر
بەك شۈركۈنۈشلۈك، ناھايىتى سەت ئىكەن. يوپۇرماقلىرىڭنىڭ ماڭا
چۈشىدىغان كۈن نۇرىنى توسۇۋېلىۋاتقىنىنى بىلىدىڭمۇ؟ ئۇلارنى
نېرى قىلساڭ بويتىكەن.

قارىئورۇك ئالدىراش بولغاچقا، ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالمىدى.

— نېمەنداق ھاماقەت بىر نېمىسەن، — دېدى يۆگمەچنى مەسخىرە
قىلىپ ئاپتاپ سىنىپ ياتقان بىر قېرى كەسلەنچۈك بۇ مەنزىرىنى
كۆرۈپ تاقەت قىلالماي، — سەن بىر شاللاق يۆگمەچقۇ. بەختىڭگە

يارشا بۇ قۇرۇق دەرەخ غولى بولغاچقىلا سەن ئۇنىڭغا يامىشىپ ئۆسۈۋاتىسەن. ناۋادا قارىمۇرۇكنىڭ تىكىنى بولمىسا، ئاللىبۇرۇن ئۆتكەن-كەچكەنلەرنىڭ ئايىغى ئاستىدا چەيلەنگەن بولاتتىڭ. ئەجەبا شۇنىمۇ ئويلىمىدىڭمۇ؟

يۈگمەچ ئزاغا چىدماي رەددىيە بېرەي دېگۈچە كەسلەنچۈكنىڭ
ئاغزى يەنە ئېچىلدى

— ھەرگىزمۇ كۆزۈڭگە كىرىۋالماقچى ئەمەسمەن! پەقەت ساڭا شۇنى بىلدۈرۈپ قويماقچى: ئۆزۈڭنى كۆز-كۆز قىلغاندىن كۆرە، قوشنىلار بىلەن ئىناق ئۆتكىنىڭ ياخشى.

شايتۇل

باغدا، ئورمان ياڭىقى يېنىدا بىر تۈپ شايتۇل ئۆسكەنىدى.
— نېمىشقا ئۇنىڭ مېۋىلىرى شۇنچە كۆپ، مېنىڭ بۇنچە ئاز؟ — ئورمان
ياڭىقىنىڭ بولۇق مېۋىلىرىگە قاراپ ھەسەت قىلغان ھالدا توختىماي
كۈتۈلدى شايۇل، — بۇ ئادىللىقمۇ؟ مەنمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش جىق
مېۋىلىسىم بولمامدۇ! ئۇنىڭدىن نەرىم كەم؟

— باشقىلارغا ھەسەت قىلما! — دېدى يېنىدىكى قېرى ئەينۇلا
شايتۇلغا، — ئەجەبا ئۇنىڭ مۇستەھكەم غولى، ئەۋرىشىم شاخلىرىنى
كۆرمىدىڭمۇ؟ ئاغرىنىش ۋە ھەسەت قىلىشنىڭ پايدىسى يوق، يەنىلا
بەجاندىللىق بىلەن شېرىن-شەربەتلىك مېۋىلەر ۋەرگىن.

ئەينۇلنىڭ سەمىمىي نەسىھىتى قەلبى ھەسەتتىن ئۆرتىنىپ
كەتكەن شايتۇلنىڭ قۇلىقىغا كىرمىدى. شايتۇل تۇپراققا چوڭقۇر يىلتىز
تارتىپ، شاخلىرىغا كۆپلەپ قۇۋۋەت بېرىپ، كۈچىنى ئايىماي كۆپ چېچەكلەپ،
كۆپ مېۋىلەشنى بۇيرىدى.

شايتۇلنىڭ ھەممە شاخلىرى تولۇق مېۋىلىدى. ئۇ كېچە-كۈندۈز
مېۋىلىرىنى باقتى. بىراق، ئۇنىڭ شاخلىرى مۇنداق كۆپ مېۋىنىڭ
ئېغىرلىقىغا بەرداشلىق بېرەلمىدى.

شايتۇل ئاخىر بىر كۈنى ھارغىنىدىن ئىگراپ كەتتى، مېۋىلەرنى
كۈتۈرەلمىگەن غولى «قاراس!» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ سۈنۈپ، مەي باغلاپ
پىشقان مېۋىلىرى ئورمان ياڭىقىنىڭ ئاستىدا سېسىپ كەتتى.

ئۆمۈچۈك بىلەن قارلىغاچ

بىر ئۆمۈچۈك دەرەخ ئاچىسى ئارىلىقىغا ئۈچ قېتىم تور توقۇسا،
 ئۈچىلى قېتىم قارلىغاچ كېلىپ قاننى بىلەن بۇزۇۋەتتى.
 — نېمىشقا ئىشىمنى بۇزىسەن؟ — غەزەپ بىلەن سورىدى ئۆمۈچۈك
 قارلىغاچتىن، — مەن سېنىڭ ئىشىڭغا دەخلى قىلغانمۇ؟
 — سەن بولساڭ بىر ھىلە-مىكرىسى كۆپ مۇغەمبەر! — ۋىچىرلىدى
 قارلىغاچ، — ئۇ يوشۇرۇن تورۇڭ ھاساراتلارغا قۇرۇلغان ئەجەللىك توزاق.
 — ماڭا قارا بۇرادەر، بۇ گەپنى سەن دەۋاتامسەن؟ — دېدى ئۆمۈچۈك
 ھەيران بولۇپ، — سەن مەندىن قانچىلىك ياخشى؟ كۈن بويى ئاغزىڭنى
 يوغان ئېچىۋېلىپ ئوياندىن. بۇيانغا ئۇچۇپ يۈرۈپ ھاساراتلارنى قارقويۇق
 تۇتسەنۇ، ئەمدى كېلىپ ئۇلارغا ئىچ ئاغرىتىۋاتامسەن؟ سەن ئۈچۈن
 ھاساراتلارنى تۇتۇش گويا بىر خىل ئىچ پۇشقۇنى چىقىرىش. ئەمما، مەن
 ئەجىر قىلىپ تور توقۇيمەن، ئاندىن ئاندا-ساندا تورغا چۈشكەن ھاشا-
 راتلارنى تۇتىمەن، ئۇلار تىرىشىپ قىلغان ئەمگىكىمنىڭ مېۋىسى.

ئورمان ياڭىقى بىلەن قارىياغاچ

ئورمان ياڭىقى مېۋىگە تولغان شاخلىرىنى مەغرۇر ئىرغاڭلىتاتتى. ئۇ يېنىدا بۈك-باراقسان ئۆسكەن بىر تۈپ دەرەخكە قاراپ ھەيران قالدى. ئۇ دەرەخنىڭ شاخلىرىدا يوپۇرماقتىن باشقا بىر مېۋە يوق ئىدى.

— نېمەگە ئىشىنىپ ماڭا ئاپتاپ توسۇپ مېۋىلىشىمگە كاشىلا بولمىسەن؟ — ۋارقىراپ سوراق ئەتتى ئورمان ياڭىقى، — ئېيتە! كىم سەن؟ — مەن قارىياغاچ، — ناھايىتى ئەدەپ بىلەن قورۇنۇپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى قارىياغاچ.

— ھە، قارىياغاچ دېگەن! — دېدى ئورمان ياڭىقى تەنتەكلىك بىلەن بەك خاپا بولۇپ، — ھەممە يېرىڭدە يوپۇرماقلا بارىكەن، مېۋەڭ قەيەردە؟ بېھۇدە ياشاپ، يەنە باشقىلارغا توسالغۇ بولۇپ ئۇيالماسەن؟ ئاھ خۇدا! مېۋىلىرىمنى پاتراق پىشۇرۇپ، تۇپراققا چۈشۈرۈپ ئۈندۈرۈپ، بۇ تەييار-تاپنى قىستاپ، بىراقلا يوقىتىشىمىزغا ئاسانلىق بەرگەيسەن.

دېگەندەك ئورمان ياڭىقىنىڭ مېۋىلىرى تاللىغاندەك تەكشى، بەلەن يوغانىدى. ئەمما، بىر كۈنى بۇ يەردىن بىر ئەسكەرلەر ئەترىتى ئۆتتى. ئۇلار ئورمان ياڭىقىنىڭ مېۋىلىرىنى بىرنى قويماي ئاچ كۆزلۈك بىلەن پۇتاپ تۈگىتىپ، بىر مۇنچە شاخلىرىنى سۇندۇرۇۋەتتى.

— بىچارە ئورمان ياڭىقى! — دېدى ئاق كۆڭۈل قارىياغاچ بۇلاڭ-تالاڭغا ئۇچرىغان قوشنىسىغا ئىچ ئاغرىتىپ، — مېنى ھېچنېمىدىن ھېچنېمە يوق قارغىغاننىڭ، كۈتۈلمىگەندە بېشىڭغا ئاپەت كەلدى. مېۋىلىرىڭدىن ئايرىلىپ قالدىڭ، ساڭا قاتتىق ئىچ ئاغرىتىمەن قوشنام.

باللارنىڭ ۋاپاسى

قېرىپ ماغدۇرىدىن قالغان، ھاۋا شۇنچە ئوچۇق تۇرسىمۇ، كۆزىنى تۇمان توسۇۋالغاندەك ھېچنېمىنى پەرق ئېتەلمەي، قانات-قۇيرۇقلىرى تۆكۈلۈشكە باشلىغان بىر جۈپ ھۆپۈپ ئۇچالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىشىپ، ئۆۋىسىدىن ئايرىلماي ئۆلۈمنى كۈتۈشنى قارار قىلىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ بۇ يەردىن تاسادىپىي ئۆتۈپ كېتىپ بارغان بىر بالىسى ئاتا-ئانىسىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ ئۆزى يالغۇز ئۇلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، دەرھال ئاكا-ئىنى، ئاچا-سىڭىللىرىنى ئىزدەپ تېپىپتۇ.

ياش ھۆپۈپلەر ئاتا-ئانىسىنىڭ ئۆيىگە يىغىلىپتۇ.

— ئاتا-ئانىمىز، — دەپتۇ ئۇلاردىن بىرى سۆز باشلاپ، — بىزگە تەڭداشسىز خەير ئېھسان — ھاياتلىق ئاتا قىلىپ، بىزنى بېقىپ چوڭ قىلىپ قاتارغا قوشقۇچە يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلدى. ھازىر ئۇلار ئاغرىپ، كۆزى كۆرمەس بولۇپ، ئۆزىنىڭ ھاجىتىدىن چىقالمايدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى. ئۇلارنى داۋالاش، ئۇلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىش بىزنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان مەجبۇرىيىتىمىز.

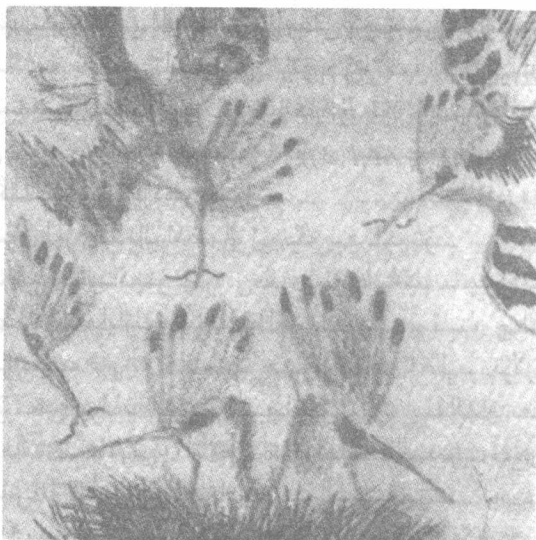
ئۇنىڭ گېپىدىن كېيىن ئۇلار دەرھال ھەرىكەتكە كەپتۇ: بەزىلىرى ئاتا-ئانىسىغا يېڭى ئۇۋا سېلىشقا، بەزىلىرى قۇرت تۇتۇپ كېلىشكە، بەزىلىرى ئورمانلىقتىن دورا ئۆسۈملۈكلىرى ئەكىلىشكە ئاتلىنىپتۇ.

يېڭى ئۇۋا تېزلا پۈتۈپتۇ. ئۇلار ئاتا-ئانىسىنى يېڭى ئۇۋىغا ئەكىرىپ، ئۆزلىرىنى ئىلگىرى ئاتا-ئانىسى بەدىنى بىلەن ئىسسىقتاندەك قوينىغا

ئېلىپ ئىللىتىپ، سۇ، قۇرت ئەكىلىپ بېرىپ بەيلىرىنى ئاراپ،
كۆزلىرىگە دورا ئۆسۈملۈكلىرىنى سىقىپ تېمىتىپ، كۆزىنى
ساقايغۇچە خېلى بىر مەزگىل نۆۋەتلىشىپ، يېنىدىن
ئايرىلماي بېقىپتۇ.

بەختلىك كۈن ئاخىر يېتىپ كەپتۇ. ئۇلارنىڭ ئاتا-ئانىسى كۆزىنى
ئېچىپ بالىلىرىنى تونۇپتۇ. دېمەك، ئۇلار ئاتا-ئانىسىغا داۋا، يورۇقلۇق
ۋە كۈچ ئاتا قىلىپ، ۋاپادارلىقىنى يەتكۈزۈپتۇ.

ئۈزۈم شۇڭى بىلەن دېھقان

باھار كەلدى. بارلىق تىرىشچانلىقلار بىلەن نازۇك يىلتىزلىرىغا كەتمەن تەگكۈرۈۋەتمەي ئەتراپىدىكى يەرلەرنى تۈجۈپىلەپ يۇمشىتىپ، ئاندىن ئۇنى بېدىشكە ئارتىپ، تاراپ دېگەندەك كۆڭۈل قويۇپ پەرۋىش قىلىپ، ئەرەكن ئاينىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلغان دېھقاندىن بەكمۇ خۇرسەن بولغان ئۈزۈم شۇڭى تىرىشىپ ئۆسۈپ، ساپاق-ساپاق مېۋىلەپ، دېھقاننىڭ ئىچىگە جاۋاب قايتۇرماقچى بولدى.

ھوسۇل يىغىدىغان كۈز پەسلى كەلدى. ئىشچان دېھقان بېغىشى كۆتۈرەلمەي قالغان ساپاق-ساپاق ئۈزۈملەرنى چالا قويماي ياپا ئۈزۈپ، سېۋەت-سېۋەتلەرگە قاچىلاپ، ئاندىن بېدىشنىڭ بادرا-تۈۋرۈكلىرىنى ھەم چۆۋۈپ، ھەممىنى قويماي ئۆيىگە ئەكىرىۋالدى.

شۇنداق قىلىپ، بىچارە ئۈزۈم شۇڭى ھېچنېمىگە ئېرىشەلمەي، بۇ ناھەقچىلىكتىن كۆڭلى قاتتىق ئازار يەپ، قاقاس يەردە تۇڭلاپ بىر قېشىنى ئۆتكۈزدى. دېھقاننىڭ كۈزدىكى مۇئامىلىسىدىن قاتتىق نارازى بولغان ئۈزۈم شۇڭى 2-يىلى ئالدىنقى يىلىدىكىدەك ئۇنداق سېخى بولالمىدى. بۇرۇننىڭ ئۈچىنى كۆرىدىغان نادان دېھقان ئاچ كۆزلۈكىدىن ئېغىر زىيان تارتتى.

ئەركەك شىر

ئەمدىلا تۇغۇلۇپ تېخى كۆزى ئېچىلمىغان شىر بالىلىرى ھېچقانداق ئاۋاز بىلەن كارى يوق ھالدا ئانىسىنىڭ چاتىرىقىدا ئۆمىلەپ، قۇرسىقىغا ئۇسۇپ يۈرۈپ ئەمچەك ئىزدەيتتى.

سۈرلۈك ئەركەك شىر ئانا شىرنىڭ بالىلىرىنى خاتىرجەم ئېمىتىشىگە دەخلى قىلماسلىق ئۈچۈن، بىر چەتتە كۆزىنى ئۆزمەي ئائىلە ئەزالىرىغا دىققەت بىلەن قاراپ تۇراتتى.

ئەركەك شىر توساتتىن يالنى سىلكىپ، يەر-جاھاننى لەرزىگە كەلتۈرگۈدەك قاتتىق ھۆركىردى.

شىر بالىلىرى دەرھال كۆزىنى ئاچتى، يايلاقتىكى باشقا ھايۋانلار چۆچۈگىنىدىن تەرەپ-تەرەپكە قېچىشتى.

ئەركەك شىر قاتتىق ھۆركىرەپ بالىلىرىنى ئويغاتتى. ئاقىل ئاتا-ئانىلارنىڭ توغرا بولغان ماختاپ ئۇچۇرۇشلىرى ۋە تەنقىدى بالىلىرىدا ئېسىل ئەخلاق-پەزىلەت يېتىلدۈرۈشكە پايدىلىق. چوڭلار بالىلىرىغا ئۆگىنىش ۋە يۈرۈش-تۇرۇش جەھەتتىن ئەركەك شىرنىڭ ئۇسۇلى بويىچە تەربىيە بېرىپ، ئۇلاردىكى بەتخۇيلۇق ۋە ناچار ئادەتلەرنى تۈگىتىدۇ.

ئىخلاس

ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ئىشەنچسىنى يوقاتقان بىر جۈپ ياش تۆگىقۇش قاتتىق قايغۇ-ھەسرەت ئىچىدە قاپتۇ. چۈنكى، ئۇلار ئېغىر بولغاچقا، ھەر قېتىم چۈجە چىقىرىش ئۈچۈن تۇخۇم باسقاندا، تۇخۇمىنى مىجىۋېتىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار قۇملۇقنىڭ يەنە بىر چېتىگە بېرىپ، تەجرىبىلىك قېرى تۆگىقۇشنى تېپىپ، ئۇنىڭدىن مەسلىھەت ئېلىپ باقماقچى بولۇپتۇ ۋە نەچچە كېچە-كۈندۈز توختىماي مېڭىپ، ئاخىر قېرى تۆگىقۇشنى تېپىپتۇ.

—بىزگە ياردەم قىلىپ، —ئۇلار چىن كۆڭلىدىن ئۆتۈنۈپ سورايتۇ قېرى تۆگىقۇشتىن، —چۈجە چىقىرىشنى ئۆگىتىپ قويغان بولسىڭىز! تەلىيمىز بەكمۇ كاج ئىكەن، ھەرقانچە تىرىشىپمۇ ئەۋلاد قالدۇرالمىدۇق. —بۇ ناھايىتى مۈشكۈل ئىش، —دەپتۇ قېرى تۆگىقۇش ئۇلارنىڭ ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، —ئارزۇ ۋە تىرىشچانلىقتىن باشقا يەنە بىر نەرسە بولۇشى كېرەك. —قانداق نەرسە؟ —تەڭلا سورايتۇ بىر جۈپ ياش تۆگىقۇش سەل ھەيران بولۇپ، —ھەرقانداق نەرسە بولسا...

—ماقۇل، مەن دەپ بېرەي، ئېسىڭلاردا مەھكەم ساقلاڭلار! ئەڭ مۇھىمى سىلەرنىڭ ئىخلاسىڭلار، قەلبىڭلارنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىن ئۇرغۇپ چىققان قىزغىنلىق. سىلەر ئۆز تۇخۇمىڭلارنى قەدىرلەڭلار، ئۇلارغا ھەر ۋاقىت كۆڭۈل بۆلۈڭلار. پەقەت ھەقىقىي ئىخلاسىڭلارلا ئۇلارغا ھاياتلىق ئاتا قىلالايدۇ.

بۇنى ئاڭلاپ بىر جۈپ ياش تۆگىقۇش تولۇپ تاشقان ئۇيىسى بىلەن قايتىپ كېلىپ. قايتا تۇخۇملاپتۇ، تۇخۇمىغا بارلىق سۈيىش ۋە مېھرىنى بېرىپ، بىر قەدەم مۇنەرى كەتمەي ئىخلاى بىلەن قۇرۇپتۇ. كۈنلەر بىر-بىرلەپ ئۆتۈپتۇ. ھەمىشە تۈن بويى كۆز يۇمىمىغان بىر جۈپ ياش تۆگىقۇش ھارغىنىدىن ئۆرە تۇرالماي قاپتۇ، ئەمما ئۇلار ئىخلاى، چىدام-تاقىتى ۋە تىرىشچانلىقىنىڭ مېۋىسىگە ئېرىشىپتۇ: ئاخىر بىر كۈنى تۇخۇم ئىچىدە بىر نېمە مىدىرلىغاندەك قىپتۇ، ئاندىن يېرىلىپ، تۆگىقۇش چۈچىسىنىڭ يۇمران تۈكلۈك بېشى كۆرۈنۈپتۇ.

شۇمۇرت بىلەن سېرىققۇشقاچ

شۇمۇرتنىڭ مېۋىسى پىشىپلا خاتىرجەملىكى بۇزۇلۇپتۇ. ئۇنىڭغا كۈن بويى بىر توپ سېرىققۇشقاچ ئولىشىۋېلىپ، يوپۇرماقلىرىنى قىلچە ئىچ ئاغرىتماي چوقۇپ، پەقەت ئارام بەرمەپتۇ.

— ئۆتۈنۈپ قالاي، — تاقەت قىلالىمىغان شۇمۇرت ئاخىر ئۇلاردىن ئەڭ قەيەبى بىرىگە يېلىنىپتۇ، — مېۋەمگە ئامراقلىقنىڭلارنى بىلىمەن، سىلەردىن ئايىمايمەن، خالىغانچە يەڭلار. بىراق، شاخ-يوپۇرماقلىرىم قاتتىق ئىسسىقتىن دالدىلىنىشىم ئۈچۈن ماڭا لازىم، ئۇلارغا ئارام بېرىڭلار، ئۇلارنى چوقۇپ ماڭا زۇلۇم سالماڭلار!

ئۇ ناھايىتى ئۇرۇشقاق بىر سېرىققۇشقاچ ئىكەن. شۇمۇرتنىڭ گېپى ئۇنىڭ ئوغىسىنى قاينىتىپتۇ.

— سەندىن گەپ سورىمىدىم، ئازراق ۋالاقشىغىن! سەن كالۋاغا چۈشەندۈرۈپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق. بۇ شۇنداق جاھان، سەن مېۋىلەپ بىزنى باقمىسەن. شاخ-يوپۇرماقلىرىڭغا ئىچ ئاغرىتىۋاتىسەن، ئەجەب! ئۇلارنىڭ قىش كەلسە تۆكۈلۈپ كېتىدىغانلىقىنى بىلمەمسەن؟ بۇنى ئاڭلاپ شۇمۇرتنىڭ قەلبى تېخىمۇ ئازابلىنىپ، ياشلىرى تاراملاپ تۆكۈلۈپتۇ.

لېكىن، ئۇ ئاغزىدىن بالا تەگكۈر بىئەدەپ سېرىققۇشقاچ بىر كۈنى دېھقان قۇرۇپ قويغان باسماققا چۈشۈپ قاپتۇ، دېھقان ئۇنى ئازغان ياغىچى بىلەن ئەۋرىشىم شۇمۇرت تېلىدا توقۇلغان قەپەسكە سولاپ قويۇپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن شۇمۇرت كۈشەندىسى بىلەن يەنە يۈز كۆرۈشۈپتۇ. ئۇ

قەپەستىكى ئۈندىمەستىن روھى چۈشۈپ بېشىنى كۆتۈرەلمەي قالغان
سېرىققۇشقاچقا قاراپ بىر دەم سۈكۈتتە تۇرغاندىن كېيىن، ئاڭلىرى
ئاڭلىغان «چاپان سوغۇققا دال، سەۋر خورلۇققا (دال)» دېگەن ئاقال
يادىغا ئاپتۇ.

ئەگەر سىز ئۆزىڭىزنى بېسىۋالالىسىڭىز، ھەرقانچە چىدىغۇسىز
ھاقارەتمۇ سىزنى پاراكەندە قىلالمايدۇ.

ئۆمۈچۈك بىلەن ئۈزۈم شۇغى

ئۆمۈچۈك ئۇدا بىرقانچە كۈن پىيىگە چۈشۈپ يۈرۈپ، قاناتلىق ھاشارلارنىڭ ھەمىشە ئۈزۈم شۇغىغا قونۇۋالدىغانلىقىنى بايقاپتۇ. — ئەمدى قاچالمايسەن! — مەمنۇن بولغان ھالدا ھىجايغىنىچە ئۈزۈم شۇغىغا يامىشىپ چىققان ئۆمۈچۈك مەزىلىك پۇرىقى دىماغىنى يارىدىغان يوغان بىر ساپاق ئۈزۈمگە تور توقۇپ قويۇپ، سالقىن ئۈزۈم ئارىسىدا ماراپ يېتىپتۇ.

ھاشارلار خەۋپنىڭ ئۆزلىرىنى ساقلاپ تۇرغىنىنى سەزمەي، ئۈزۈمنىڭ خۇش پۇراق ھىدىنى ئېلىپ، خاتىرجەم كېلىۋېرىپتۇ. قوۋ ئۆمۈچۈك مۆكۈپ تۇرۇپ نۇرغۇن ھاشارلارنى تۇتۇپتۇ، ئەمما ئۆزىگىمۇ خەۋپنىڭ يېقىنلاپ كېلىۋاتقىنىنى سەزمەپتۇ.

ھوسۇل يىغىدىغان كۈز پەسلى كەپتۇ. باغۋەن تولىمۇ ئالدىراش بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ ساپاق-ساپاق ئۈزۈملەر قاتارىدا ئارىسىغا ئۆمۈچۈك مۆكۈۋالغان بىر ساپاق ئۈزۈمىنىمۇ ئۈزۈپ سېۋەتكە قاچىلاپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بىر ساپاق ئۈزۈم ئاچ كۆز ئۆمۈچۈك ئۈچۈن قاپقان بولۇپ قاپتۇ. مەككەر ئۆمۈچۈك ھىلىگەرلىك قىلىپ باشقىلارغا ئورا كولاپ، ئۆزىمۇ ئۈزۈم ئارىسىدا مېجىلىپ جېنىدىن ئايرىلىپتۇ.

ئاق ئاغمىخان

بىر كۈنى تۈلكىگە بىر پارچە يېمەكلىك ئۇچراپ تۇرسا، بىر ئاق ئاغمىخان كېلىپ قاپتۇ.

— ھەي بۇرادەر، تېتىپ باقمىسەن؟ — سورايتۇ توق قورساق تۈلكە دوستانە قىياپەتتە، — تارتىنمىغىن!

— رەھمەت، — جاۋاب بېرىپتۇ ئاق ئاغمىخان ناھايىتى سالماقلىق بىلەن، — قورسىقىم توق.

— ھا، ھا، ھا، — قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ تۈلكە، — دۇنيادا سەندەك قانائەتچان، ئەدەپلىك، كىچىك پېئىل، ئېسىل ھايۋاندىن يەنە بىرنى تاپقىلى بولمايدۇ. راستتىنلا ئۇقسانسىزسەن! كۈندە بىر ۋاخلا يەپ، ئاچ قالساڭمۇ، ئۆزۈڭگە كىر تېگىپ قېلىشتىن پەخەس بولمىسەن.

بۇ چاغدا تۇيۇقسىز ئوۋچىلار كېلىپ قاپتۇ. تۈلكە شۇ ئان ئىشنىڭ چاتاقلىقىنى سېزىپ بەدەر تىكىۋېتىپتۇ. ئاق ئاغمىخانمۇ ئۇچقاندەك كامىرىغا قاراپ يۈگۈرۈپتۇ.

ئەمما، ئاق ئاغمىخان ئەتىگەن پاك-پاكىز تازىلاپ قويغان كامىرىغا ئاپتاپتا ئېرىگەن قار لاي سۇ بولۇپ كىرىپ كەتكەن بولغاچقا، مەينەت بولۇپ كېتىشتىن ئەنسىرەپ، كامىرىنىڭ ئاغزىدا ئارىسالدى بولۇپ بىر پەس تۇرۇپ قاپتۇ. دەل شۇ دەققىدە ئوۋچىلار يېتىپ كېلىپ ئۇنى جېنىدىن جۇدا قىپتۇ.

قىسقۇچپاقا

بىر بۇلۇڭغا مۆكۈۋالغان بىر ئاچ كۆز قىسقۇچپاقا دەريا قىنىدىكى يوغان بىر قورام تاشنىڭ ئەتراپىدا ئۈزۈپ يۈرگەن بىر توپ بېلىقنى كۆرۈپ، شەپە چىقارماي بېلىقلار توپىنى جەلپ قىلىۋالغان تاش تۈۋىگە ئۈزۈپ بېرىپتۇ. دە، بىر ئورەك كولاپ، تۈن نىسبى بولغۇچە پۈتۈن زېھنى بىلەن بېلىقلار توپىنى كۆزىتىپ، ئورەكتە مۆكۈپ يېتىپتۇ. بېلىقلار دەريانىڭ تېگى كۆرۈنگۈدەك سۈزۈك سۇدا ئەرگىن. ئازادە ئۈزۈپ يۈرۈپ، قورام تاش ئەتراپىدا ھەم دەريا سۈيىنىڭ سالقىنىدىن ھۈزۈرلىنالايدىكەن، ھەم ئىللىق كۈن نۇرىغا قاقلىنالايدىكەن. بېلىقلار توپىدىن كۆزىنى ئۈزمەي مۆكۈپ ياتقان قىسقۇچپاقا يېقىن كەلگەن بىر بېلىقنى ئامبۇردەك پەنجىسى بىلەن تۇتۇۋېلىپ، يېيىشكە باشلاپتۇ.

— قوشنام، قىلىقنىڭ قاملاشمىدى! دالدامدا تىمىسقىلاپ يۈرۈپ، بىگۇناھ بېلىققا قاراقچىدەك ھۇجۇم قىلغىنىڭ مېنى گۇناھقا شېرىك قىلغىنىڭ. بۇ قىلمىشنىڭ ئۈچۈن جاجاڭنى بىرمەيدىغان بولسام قاراپ تۇر! — دەپتۇ قورام تاش ئاچچىقلاپ. قىسقۇچپاقا ئۇنىڭغا پەرۋا قىلماي قاراقچىلىقىنى قىلىۋېرىپتۇ.

بىر كۈنى، ھاۋا گۈلدۈرلەپ، چېلەكلەپ قۇيغاندەك يامغۇر يېغىپ، دەريادىكى سۇ يۈزى تېز ئۆرلەپتۇ، ئاندىن دەھشەتلىك بوران چىقىپ، سۇ دولقۇنى شىددەت بىلەن قورام تاشقا ئۈرۈلۈپتۇ. قورام تاش بەرداشلىق بېرەلمەي ئۈرۈلۈپ چۈشۈپ، قىسقۇچپاقىنى يانچۇپتېپتۇ.

ئۇيىستىر قۇلۇلىسى بىلەن چاشقان

بىر ئۇيىستىر قۇلۇلىسى نۇرغۇنلىغان بېلىق، راكلار بىلەن تورغا چۈشۈپ قېلىپ، بېلىقچىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ قاپتۇ.

—بۇ يەرگە كېلىپ ئۆلىدىغان بولدۇق، —ئۇيىستىر قۇلۇلىسى سۇ بولمىغاچ ئاران تىنىپ، ئۆلۈشتىن ئىلگىرى ئازاب ئىچىدە جان تالىشىۋاتقان بەختسىز بۇرادەرلىرىگە قاراپ ھەسرەتلىك خىيال سۈرۈپ تۇرسا، تۇيۇقسىز بىر چاشقان پەيدا بولۇپ قاپتۇ.

—ئوبدان چاشقان، مېھرى-شەپقەت قىلىپ مېنى دېڭىزغا ئاپىرىپ قويغىن! —دەپتۇ ئۇ چاشقانغا يالۋۇرۇپ. چاشقان ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن قاراپ: «ئۇ يېقىشلىق، غەلىتە ھەم ناھايىتى چىرايلىقكەن، قارىغاندا ئۇنىڭ گۆشى چوقۇم يېيىشلىك» دېگەنلەرنى خىيالىدىن كۆچۈرۈپتۇ.

—بولىدۇ، —چاشقان دەرھال ماقۇل بوپتۇ تۇمشۇقىغا كەلگەن نازۇنېمەتنى تېتىپ باقماقچى بولۇپ، —سېنى قۇتقۇزۇپ قالاي، ئەمما قاتتىق قېيىڭنى ئاچمىساڭ، سېنى دېڭىزغا ئاپىرىپ قويايلىمەن.

ئۇيىستىر قۇلۇلىسى چاشقاننىڭ سۆزى ئورۇنلۇق دەپ، خۇشلۇقتا قېيىڭنى ئېچىپتۇ. چاشقان ئالدىراپ كېتىپ، ئۇنىڭ گۆشىنى چىشلەپتۇ. ئۇيىستىر قۇلۇلىسى ئىشنىڭ چاتاقلىقىنى پەملەپ، قېيىڭنى كۈچەپ يىغىپ، چاشقاننىڭ بېشىنى تاختىمۇشۈكتەك قاتتىق قىسىۋاپتۇ.

چاشقان ئاغرىققا چىدىماي ۋارقىراپ تاشلاپتۇ. يېقىنلا جايدىكى بىر مۈشۈك بۇنى ئاڭلاپ قېلىپ، بىر سەكرەپلا يېتىپ كېلىپ، ئالدامچى چاشقاننى تۇتۇۋاپتۇ.

شەپەرەڭ بىلەن قارلىغاچ

يۈرۈقتىن قاچقان بىر شەپەرەڭ ئۇچۇپ كېلىپ، كەچ كىرگىچە ئۇزۇن قاننى بىلەن بېشىنى يۆگەپ، لەمپە ئاستىدا تامغا ئېسىلىپ تۇردى. كۈنپېتىپ ئاسمان ئاستا-ئاستا قارىيىشقا باشلىدى.

— ھۇ ئۆلگۈر كۈن نۇرى، ئاخىر يوقالدىڭ! — دېدى ئۇ بېشىنى ئاستا ئېچىپ ئېھتىيات بىلەن ئەتراپقا قارىۋەتكەندىن كېيىن، — بىچارە پۇتلىرىم ھېرىپ ھالىدىن كەتتى، مانا ئەمدى بىپايان كەچ ئاسمىنىدا بەھزۇر پەرۋاز قىلغاچ ئۇلارنى بوشتىۋالاي.

دەل شۇ چاغدا، كەچ قالغان بىر قارلىغاچ قايتىپ كەلدى. ئۇ كۈن بويى جاپالىق ئىشلەپ، بەكمۇ ھېرىپ كەتكەنىدى. شەپەرەڭ كۆزىگە ھېزى بولماي لەمپە ئاستىدىن ئوغرىمۇشۈكتەك ئۇچۇپ چىقىپ، قارلىغاچقا سوقۇلۇپ كەتكىلى تاس قالدى.

— يىرگىنچلىك ئەبلەخ! — دېدى قارلىغاچ ئاچچىقلاپ، — سەن گويا يالغانچىلىق چىنىلىقتىن قورققاندىك، يۈرۈقتىن قېچىپ يۈرۈپ، ئوچۇق-ئاشكارا ياشىيالىمايدىغان قورقۇنچىلۇق ئەرۋاھنىڭ ئۆزى.

تور

بۇ قېتىم تورغا يەنە نۇرغۇن بېلىق چۈشتى. سېۋەتلەر ھەر خىل بېلىقلارغا لىق تولدى. ئۇلارنىڭ جىمىسى چوڭ-كىچىك، ئەرەك-چىشى دېمەي بازاردىكى پۈكەيلەرگە ئەكىلىندى. ئۇلار سۇدا پورۇقلاپ قايناپ، مايدا پازىلداپ قورۇلۇپ، بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىشقا تەييار ئىدى. ئەمما، دەريادا قېپقالغان بېلىقلار ئۈزۈپ يۈرۈشكە پېتىنالمىي، دەككە-دۈككىدە قاتتىق ساراسىمىگە چۈشۈپ، دەريانىڭ تېگىگە چوڭقۇر چۆكۈۋالغانىدى. ئۇلار بۇنىڭدىن كېيىن قانداق ياشايدۇ؟ ياشامدۇ ياكى ئۆلمەدۇ؟ مانا بۇ مەسىلىنىڭ تۈگۈنى ئىدى. تور ھەر كۈنى ئويلىمىغان جايلاردا پەيدا بولۇپ، رەھىمسىزلىك بىلەن تۇتۇۋەرسە، ھامان بىر كۈنى دەريادىكى بېلىقلارنىڭ تۇتۇلۇپ تۈگەش خەۋىي مەۋجۇت ئىدى.

—بىز بالىلىرىمىزنىڭ تەقدىرىنى ئويلاشمىساق بولمايدۇ، ئۇلار بۇ دۇنيادا ياشاشقا ھەقلىق، —ئىتېلىقلار دەريانىڭ تېگىدىكى بىر ياغاچنىڭ ئاستىغا يىغىلىشىپ كېڭىشىشتى، —بىزدىن باشقا ئۇلارغا كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇلارنى بالايىناپەتتىن ساقلايدىغان ھېچكىم يوق. —لېكىن بىزدە نېمە ئامال بار؟ —سورىدى توخۇ يۈرەك گوبىئو بېلىقلىرىدىن بىرى سۆز قىستۇرۇپ.

—بىز تورنى يوقىتىشىمىز كېرەك، —دېيىشتى بېلىقلار بىردەك. يىلانبېلىق جەسۇرلۇق بىلەن قىلىنغان بۇ كەسكىن قارارنى شۇ كۈنىلا تارقاتتى. چوڭ-كىچىك بېلىقلارنىڭ جىمىسى ئۇنىڭغا بىردەك ئاۋاز قوشۇپ، دەريا قولىتۇقىدىكى بۈك-باراقسان ئاق سۆگەت ئۆسكەن

خىلۋەت چوڭقۇر جايغا ئەتە ئەتىگەندىلا يىغىلىدىغان بولدى.

تور بىلەن جان تىكىپ ئېلىشماقچى بولۇشقان مىليونلىغان ھەر خىل بېلىقلارنىڭ ھەممىسى جەم بولۇشتى. بېشىدىن كۆپ ئىسسىق-سوغۇق ئۆتكەن، ئىلگىرى كۆپ قېتىم بېلىق تورىنى چىشلەپ بۇزۇپ، ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالغان كاراپ بېلىقى بۇ قېتىمقى كۈرەشنىڭ باش قوماندانلىقىنى ئۈستىگە ئالدى.

— كۆپچىلىك دىققەت قىلىڭلار! — كاراپ بېلىقى كۆپچىلىككە بۇيرۇق قىلدى، — تورنىڭ كەڭلىكى بۇ دەريانىڭ كەڭلىكىدىن ئانچە پەرقلەنمەيدۇ. تورنىڭ تولۇق ئېچىلىپ دەريا تېگىگە چۈشۈشى ئۈچۈن، ئەتراپىغا ئىنچىكە يىپلار بىلەن كىچىك تىكلىگۈچ تېشى ئېسىلغان. مەندىن بۇيرۇق، بېلىقلار ئىككى گۇرۇپپىغا بۆلۈنىدۇ. بىر گۇرۇپپا تورنىڭ دەريا تېگىگە چۆكمەسلىكى ئۈچۈن تىكلىگۈچ تېشىنى كۆتۈرىدۇ. يەنە بىر گۇرۇپپا تور تۈگۈنىنى مەھكەم تارتىپ تۇرىدۇ. ئىتتىپاقچىلار تورنىڭ ئىككى قىرغاققا تارتىلغان تانىسىنى چىشلەپ ئۈزىدۇ. — بېلىقلار ئۇن چىقارماي ئۇنىڭ ھەر بىر سۆزىگە ئەستايىدىل قۇلاق سالاتتى. ئۇ سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى، — بۇيرۇق! يىلانبېلىقلار ئاۋۋال بېرىپ، تورنىڭ نەگە سېلىنغانىنى ئېنىق ئۇقۇپ كەلسۇن!

يىلانبېلىقلار ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىشقا دەرھال ئاتلاندى. باشقا بېلىقلار قىرغاق تۈۋىگە يىغىلىپ ئۇلارنىڭ خەۋىرىنى كۈتتى. بۇ چاغدا ھېلىقى گوبىئو بېلىقىمۇ مەردلىشىپ، قورقۇنچاق بۇرادەرلىرىنى روھلىنىشقا رىغبەتلەندۈرۈپ، بېلىقچىنىڭ تورغا چۈشۈپ قالسىمۇ ھېچ گەپ يوقلۇقىنى، كىمكى چۈشۈپ قالسا، تورنىڭ ئۇنى قىرغاققا تارتىپ چىقىشىغا كۆپچىلىكنىڭ قاراپ تۇرمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. يىلانبېلىقلار قايتىپ كېلىپ، دەريانىڭ بۇ يەردىن بىر چاقىرىم يىراقلىقتىكى تۈۋەن ئېقىنىغا تور سېلىنغانلىقىنى دوكلات قىلدى.

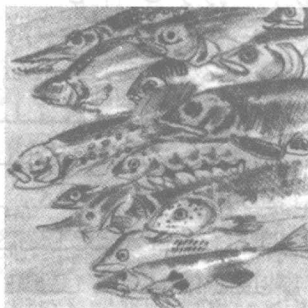
مىليونلىغان بېلىقتىن تەركىب تاپقان ھەيۋەتلىك قوشۇن باتۇر
كاراپ بېلىقىنىڭ باشلامچىلىقىدا يولغا چىقتى.

—دېققەت! — ئاگاھلاندۇردى كاراپ بېلىقى، — ئىككى
پەخەس بولۇڭلار، ئېقىن سۇ تورغا ئۇرۇۋەتمەسۇن. كۈچەپ ئۇرۇپ، سەم
ۋاقتىدا توختاڭلار.

تور غۇۋا كۆرۈندى، نۇرقى تولىمۇ قورقۇنچلۇق ئىدى.

دەرغەزەپكە كەلگەن بېلىق توپى باتۇرلىق بىلەن بېلىق تورىغا
ئېتىلدى. ناھايىتى تېزلا تور يۇقىرىغا كۆتۈرۈلۈپ، قىرغاققا تارتىلغان
تانىسىنى ئىتىپلىق چىشلەپ ئۇرۇۋەتتى، تۈگۈنلىرى بۇزۇلۇپ، يوغان-
يوغان تۆشۈكلەر شەكىللەندى. ئەمما، غەزەپتىن ئۆزىنى باسالماي قالغان
بېلىق توپى بولدى قىلماي، بۇ ئەشەددىي دۈشمىنى تىتما-تالاڭ
قىلىپ، دەريا سۈيىگە غەرق قىلىۋەتتى.

ۋەقەدىن كېيىن، تاكى بۈگۈنگە قەدەر بېلىقچىلار تورنىڭ سىرلىق
ھالدا غايىب بولغىنىنى سۆز-چۆچەك قىلىشسا، بېلىقلار بالىلىرىغا
شۈبھىلىك كەچۈرمىشىنى پەخىرلىنىپ سۆزلەپ كەلمەكتە.

شر بىلەن قوزا

بىر كۈنى، ئېچىرقاپ كەتكەن شىرنىڭ قەپىسىگە ئويناقتىپ قالايىمىقان سەكرەپ يۈرگەن بىر قوزا كىرىپ قاپتۇ. قوزا بەكمۇ ئاق كۆڭۈل، ساددا بولغاچقا، ھايۋاناتلار پادىشاھىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپمۇ قىلچە قورقماپتۇ. ئۇ شىرنى ئانام دەپ قالغان چېغى، سۈرلۈك شىرنىڭ ئالدىغا ئەرگىلەپ كېلىپ، چەكسىز مېھىر-مۇھەببەت، مۇلايمىلىق، ھۆرمەت چىقىپ تۇرغان نۇرلۇق كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ، شىرغا تىكىلىپ تۇرۇپ ناھايىتى ئامراقلىق بىلەن مەرەپتۇ.

بۇ خىل ئىشەنچ ئالدىدا نامەردلىك قىلىشتىن ئۇيالغان شىر قىلچىمۇ ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلىشنى ئويلىماي، بەلكى نارازىلىق بىلەن قاتتىق بىرنى ھۆركىرىۋېتىپ، ئاچ قورساق پېتى ئۇخلاپ قاپتۇ.

مۇز ئۈستىدىكى ئېشەك

قاتتىق سوغۇق دەستىدىن يولنىڭ ھەممە يېرىنى قېلىن بىر قەۋەت مۇز قاپلاپ كەتكەن قىش كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، بىر ئېشەك دالدا ئېزىپ قايتۇ. قاراڭغۇ چۈشۈپتۇ.

— ماڭغۇدەك ھالىم قالمدى، بىردەم ئارام ئېلىۋالاي. — قاتتىق

ھېرىپ ئۆيگە قايتقۇدەك ماغدۇرى قالمىغان ئېشەك كەلگەن يېرىدىلا مۇز ئۈستىدە يېتىپ ئارام ئېلىشقا باشلاپتۇ.

توساتتىن بىر چېچەن قۇشقاچ ئۈچۈپ كەپتۇ.

— ئېشەك، ئۇيقۇڭنى ئاچ، سەن ياتقان

بۇ يەر يول ئەمەس، بەلكى مۇز تۇتقان كۆل، — دەپتۇ ئۇ ئېشەكنىڭ قۇلىقىغا يېقىن كېلىپ.

بىراق، ئۇخلاشنىلا ئويلىغان ئېشەكنىڭ قۇلىقىغا قۇشقاچنىڭ

گەپلىرى كىرمەپتۇ. ئۇ بىرنەچچىنى ئەسنەپ قويۇپ تاتلىق ئۇيقۇغا

كېتىپتۇ. ئېشەكنىڭ بۇرنىدىن چىققان ئىسسىق تىنىق ئۇ ياتقان

مۇزنى ئېرىتىشكە باشلاپتۇ. ھايلال ئۆتمەي «قاراس-قۇرۇس» قىلغان

ئاۋاز بىلەن تەڭ مۇز ئولتۇرۇشۇپ كېتىپتۇ.

مۇزدەك سوغۇق سۇغا چۆكۈپ كەتكەن ئېشەك دەرھال چۆچۈپ

ئويغىنىپ، «قۇتقۇزۇڭلار» دەپ ۋارقىراپتۇ. بىراق، ئۇ بىچارە تولىمۇ

كېچىكتەن بولۇپ، كۆلدە تۇنجۇقۇپ ئۆلۈپ قاپتۇ.

لاچىن بىلەن سەۋە قۇشى

ئوۋدىن قايتىپ كەلگەن لاچىن ئوۋىسىدىكى بالىلىرىنىڭ يېنىدا تۈگۈلۈپ تۇرغان ئىككى سەۋە قۇشىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. يامغۇردا ئۇنىڭغا بىر ئۆلۈك قۇشتىن باشقا ھېچنەمە ئۇچرىمىغانىدى. ئۇنىڭ ئاچلىقتىن ئۆلۈپ قالسىمۇ قۇش تاپى يېمەيدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. ھېچنەمە ئۆلىيالىماي قۇرۇق قايتقاچقىمۇ، ئۇنىڭ كەيپى بەك ئوسال ئىدى. چاقىرىلمىغان ئىككى مېھماننى كۆرۈپ تېخىمۇ ئاچچىقى كەلگەن لاچىن ئۇلارنى پارە-پارە قىلىپ، ئاچچىقىنى چىقارماقچى بولىدىۇ، ئۇلارنى بوزەك قىلغۇسى كەلمەي، بۇنىيىتىدىن تېزلا ياندى. —ئۇۋامغا نېمىشقا كېلىشتىڭ؟— ۋارقىراپ سورىدى لاچىن. —يامغۇر ياغقاندا، ئورمانلىقتا ئېزىپ قالدۇق، —جاۋاب بەردى بىر سەۋە قۇشى غال-غال تىترەپ. ئاچلىقتىن ئازابلىنىپ سەپرايى ئۆرلەۋاتقان ۋەھشىي لاچىن ئۇلارنىڭ كۆزىگە غەزەپ بىلەن تىكىلدى. قورققىنىدىن گەپ قىلىش ئەمەس، نەپەسىمۇ ئالمايۋاتقان ئىككى سەۋە قۇشى غال-غال تىترەپ، بىر-بىرىگە چىڭ چاپلاشتى. —تېز يوقىلىش! —غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى لاچىن. ئۆلگۈدەك قورقۇپ كەتكەن ئىككى سەۋە قۇشى شۇ ئان كۆزدىن غايىب بولۇشتى. —بىزنىڭ تەبىئىتىمىز— دېدى لاچىن ئاچلىققا چىدىيالىماي قالغان بالىلىرىغا بۇرىلىپ، —چوڭ، تىمەن قۇشلارنى تۇتۇپ يېيىش، ئاچلىقتا ئۆلسەكمۇ، ئاجىش، ئۇششاق قۇشلارنى يەپ ئاچلىقىمىزنى باسماق بولمايدۇ.

كەڭ قورساقلىق

— ئانا، ئۇلار نېمە قۇشلار؟ — سورىدى ئۇۋىدىن بېشىنى چىقىرىپ تىك يارنىڭ ئاستىدىكى نۇرغۇن قۇشلارنى كۆرگەن بۈركۈت چۈجىسى.

— بىزنىڭ دوستلىرىمىز، — دەپ جاۋاب بەردى ئانا بۈركۈت، — بىز يالغۇز ياشايدىغان قۇش، بۇ بىزنىڭ تەبىئىتىمىز. لېكىن، بەزىدە بىزمۇ باشقا قۇشلار بىلەن قوشنا بولۇشىمىز لازىم، بولمىسا قانداقمۇ قۇشلار پادىشاھى بولالايمىز؟ ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىزنىڭ سادىق دوستلىرىمىز. ئانىسىنىڭ چۈشەندۈرۈشىدىن مەنۇن بولۇپ، ئۇلارنى ئۆز دوستى بىلگەن بۈركۈت چۈجىسى ئۇلارغا قىزىقىپ قاراۋاتاتتى. ئۇ بىردىنلا:

— ئاپلا، ئۇلار يېمەكلىكىمىزنى ئوغرىلاۋاتىدۇ! — دەپ ۋارقىردى.

— غەلۋە قىلما! ئوغرىلىمىدى، مەن ئۇلارغا يەڭلا دېگەن، — ئانا بۈركۈت تېخىمۇ چېكىلەپ چۈشەندۈردى، — مەڭگۈ ئېسىڭدە بولسۇن، بىز ھەرقانچە ئاچ قالساقمۇ، تاپقان يېمەكلىكلەرنى قوشنىلىرىمىز بىلەن تەڭ يەيمىز. تاغ شۇنچە ئېگىز، ئۇلارنىڭ يېمەكلىك تاپمىقى بەك قىيىن بولغاندىكىن، ئۇلارغا ياردەم بېرىشىمىز كېرەك.

تۆگە بىلەن ئۇنىڭ خوجايىنى

تۆگە چۆكۈپ، خوجايىنىنىڭ دۈمبىسىگە يۈك ئارتىشىنى كۈتتى. خوجايىنى يوغان بىر تاغارنى ئارتىپ بولۇپ، ئارقا-ئارقىدىن يەنە تاغار-تاغارلاپ يۈك ئارتقىلى تۇردى. تۆگە خىيالدا «ئەمدى بولدى قىلسا بولاتتى» دەپ ھەسرەت چەكتى، لېكىن قارشىلىشىشقا يېتىنالمىدى. خوجايىنى يۈكنى ئارتىپ بولۇپ، قامچىسىنى ئېلىپ تۆگىنى ئورنىدىن تۇرۇشقا بۇيرۇدى. تۆگە ئورنىدىن تەستە تۇردى. خوجايىنى «چو» دەپ ۋارقىراپ تۆگىگە بىر قامچا سالدى. لېكىن، تۆگە پۇتىنى يۆتكەلمىدى. — نېمە بولدۇڭ؟ ماڭە! — خوجايىنى ۋارقىراپ يەنە قاتتىق بىر قامچا سالدى. تۆگە پۇتىنى يەرگە مىخلاپ قويغاندەك، مەت قىلالىمىدى. — ھۇ، جاھىل! — خوجايىنى تۆگىنىڭ خىيالىنى بىلدى بولغا، ئۇھ تارتقىنىچە ئۇنىڭ دۈمبىسىدىن ئىككى تاغار يۈكنى چۈشۈرۈۋەتتى. — ئەمدى ماڭالغۇدەكمەن، — تۆگە پىچىرلىغىنىچە يولغا چۈشتى. شۇنداق قىلىپ، تۆگە خوجايىنى بىلەن پىژغىرىم ئىسسىقتا ساق بىر كۈن ماڭدى. خوجايىنى قاراڭغۇ چۈشكەچە بىرەر كەنتكە بېرىۋالاي دەپ تۇرسا، تۆگىمۇ ئۇنىڭ غەرىزىنى بىلىۋالغاندەك تۈيۈقسىز توختاپ قالدى. — ماڭ دەيمەن! مەنزىلگە ھېلىلا بارىمىز، — خوجايىنى ۋارقىردى. تۆگە «بۈگۈن ھەسسىلەپ خىزمەت قىلدىم، ماڭغۇچىلىكىم قالدى. خوجايىنىم بۇنى بىلسە بولاتتى» دەپ ئويلاپ، تۇرغان يېرىدىلا يېتىۋالدى. قاتتىق ئاچچىقى كەلگەن خوجايىنى باشقا ئامالنىڭ يوقلۇقىدىن يۈكنى چۈشۈرۈپ، قۇملۇقتا تۈنەشكە مەجبۇر بولدى.

قورقۇنچلۇق غەلىتە ھايۋان

ئورمانلىقتا قاچان، قانداق باشلانغانلىقىنى ھېچكىم ئېيتىپ بېرەلمەيدىغان، ئەڭ يۈرەكلىك، ئەڭ ئەقىللىق ھايۋانلارمۇ بىلمەيدىغان بىر ئاپەت يۈز بېرىپتۇ. شۇ چاغدا ئوبۇك-باراقسان قەدىمىي دەرەخ تۈۋىدە تۇرغان مەخلۇقنىڭ قايسى ھايۋانلىقىنى ھېچكىم ئوقمايدىكەن. «ئورمانلىقتا غەلىتە بىر مەخلۇق پەيدا بولغانمىش، ئۇ ئورمانلىقتىكى ھايۋانلارنى بىردەمدىلا يەپ بولارمىش...» بۇ مىش-مىش پاراڭ ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ، بارغاسېرى قورقۇنچلۇق بولۇپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى ھەممە ھايۋانلار بىر يەرگە جەم بولۇپ، قاتتىق باش قاتۇرۇشقاندىن كېيىن:

— تۈلكە ئاغىنە، سەن ئارىمىزدا ئەڭ تەدبىرلىك، ئەڭ ئەقىللىق. جاپا تارتساڭمۇ كۆپچىلىك ئۈچۈن مېھىر-شەپقەت قىلىپ، بۇنىڭ نېمە ئىشلىقىنى، ئۇ دەرەختە زادى قانداق بىر مەخلۇقنىڭ تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئوقۇپ كەلگەن بولساڭ، — دەپتۇ كۆپچىلىك تۈلكىدىن ئۆتۈنۈپ.

تۈلكە ئۆزىنى خېلى قاچۇرۇپ بېقىپ، مىڭ تەستە ماقۇل بويتۇيۇ، بۇ خەتەرگە تەۋەككۈل قىلغۇسى كەلمىگەچكە، ئارقىغا سۆرەپ ماڭغىلى ئۈنىماپتۇ. ئۇ بىر ھازا ئويلانغاندىن كېيىن، ئۆزى بارماي يېقىن دوستى سېغىزغاننى ئەۋەتىپتۇ.

سېغىزغان قەدىمىي دەرەخنى يىراقتىن بىر ئايلىنىپ چىقىپ، دەرەخ شاخلىرى ئارىسىدىن يالت-يۇلت چاقناپ تۇرغان ئىككى يورۇق نۇقتىنى كۆرگەنلىكىنى، قۇش قانات قاققاندىكە ئاۋاز ئاڭلانغانلىقىنى

ئېيتىپ، ئۆلگۈدەك قورقۇپ كەتكەن ھالدا قايتىپ كەپتۇ.

تۈلكە دەرھال بارلىق ھايۋانلار يىغىنى چاقىرىپ:

— دوستلار، ئورمانلىقىمىزغا چوڭ بالا قازا — ئەجدىھا ئىسىملىك

غەلىتە بىر مەخلۇق كەپتۇ. ھازىرغا قەدەر تېخى ھېچكىم ئۇنىڭ

يىرگىنچلىك بەتبەشلىرىنى كۆرۈپ، قورقۇنچلۇق ئاۋازىنى ئاڭلاپ

باقمىدى. لېكىن، مەن جېنىم بىلەن ئويناشمايمەن، بولسا سىلەرمۇ

ھەرگىز ئۇنداق قىلماڭلار، — دەپلا يەنە بىر ئورمانلىققا قاراپ بەدەر

تىكىۋېتىپتۇ. باشقا ھايۋانلارمۇ غىڭ قىلماي ئەگىشىپ قېچىپتۇ.

«قورققانغا قوش كۆرۈنەر» دەپ، قەدىمىي دەرەختە تۇرۇۋاتقىنى

كۆزلىرى ناھايىتى يوغان بىر بۈركۈتسىمان مۈشۈكياپلاق بولۇپ، ئۇمۇ

ئورمانلىقتىكى ھايۋانلارنىڭ بىراقلا قېچىپ كېتىشىنىڭ تېگىگە

يېتەلمەي ھەيران قاپتۇ.

زەھەرلىك ئۆمۈچۈك

بىر دېھقان باغدا توپا بوشىتىۋاتسا توپىدىن ناھايىتى چوڭ بىر زەھەرلىك ئۆمۈچۈك چىقىپتۇ.

— ئەجەب يىرگىنچىلىك ئۆمۈچۈككىنا! — سەكرەپ كېتىپتۇ دېھقان. — ماڭا چېقىلىدىغان بولساڭ جېنىڭنى ئالمەن! — چىشىنى غۇجۇرلىتىپ دېھقانغا تەھدىت سايىپتۇ ئۆمۈچۈك، — چاقساملا شۇنجان تالىشىپ ئۆلسەن. زىيان تارتماي دېسەڭ ماڭا يېقىنلاشما!

دېھقان ئۆمۈچۈكنىڭ پوچىلىق قىلىپ دېگەن يوغان گېپىنى كۆپ ئاڭلىغان بولغاچ، ئۇنىڭ ھەيۋە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىپ، كەينىگە بىر قەدەم داچىپتۇ. دە، پۈتۈن كۈچىنى يالاڭ ئاياغ پۇتىغا يىغىپ، ئۆمۈچۈكنى قاتتىق دەسسەپتۇ.

— ھەيۋە قىلىسنا، سەن قانچىلىك نېمە ئىدىڭ؟ — دەپتۇ دېھقان ئۆمۈچۈكنى دەسسەپ تۇرۇپ، — مېنى چېقىپ ئۆلتۈرە قېنى.

شۇ پەيتتە ئۆمۈچۈك ئۇنىڭ پۇتىنىڭ ئالدىقىنى چېقىپتۇ. دېھقان ئۆمۈچۈكنىڭ گېپىگە پەقەت ئىشەنمىگەچكەنمۇ ياكى پۇتىنىڭ تېرىسى بىك قېلىن بولغاچكەنمۇ، پۇتىنىڭ سەل-پەل قىچىشقىنىدىن باشقا ھېچقانداق ئاغرىق سەزمەپتۇ.

شىر بىلەن خوراز

تاڭ ئاتتى، ھايۋانلار پادىشاھى شىر ئويغىنىپ، تاتلىق بىرنى كېرىلگەندىن كېيىن، ئۇدۇل دەريا بويىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ ھەر كۈنى دەريا بويىغا توپلاشقان كىچىك ھايۋانلارغا ئۆزىنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئېتىلىپ كېتىۋېتىپ قاتتىق بىرنى ھۆركىرەپ قوياتتى. تۇيۇقسىز غەلىتە بىر ئاۋاز ئاڭلاندى، ئۇ قەدىمىنى توختاتتى، ھارۋا سۈرىگەن بىر ئات ئۇنىڭغا قاراپ ئۇچقاندىك چىپىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ بۇنداق قورقۇنچلۇق ئاۋاز چىقىرىدىغان ھايۋاننى كۆرۈشى تۇنجى قېتىم ئىدى، ئۇ قورققىنىدىن كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ ئوت-چۆپ ئارىسىغا كىرىۋالدى. ئوت-چۆپ ئارىسىدا يۈرىكىنى توختىتىۋالغاندىن كېيىن، ئەتراپىغا دىققەت قىلغان ھالدا ئوت-چۆپ ئارىسىدىن چىقىپ، يەنە دەريا بويىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ بىرنەچچە قەدەم ماڭا-ماڭمايلا، قۇلاقنى يارغۇدەك قاتتىق ئاۋازدىن يەنە چۆچۈپ كەتتى. يېقىنلا يەردە بىر خوراز بويىنى سوزۇپ چىلاۋاتاتتى. ئۇ قورققىنىدىن كەلگەن يېرىدە مىخلاپ قويغاندىك تۇرۇپ، غال-غال تىترەشكە باشلىدى. خوراز ئۇنى مەسخىرە قىلغاندىك، تاجىسىنى پۇلاڭلىتىپ پۈتۈن كۈچى بىلەن يەنە بىرنى چىلىدى. ئېگىز ئۆسكەن ئوت-چۆپ ئارىسىدا خورازنىڭ ئوتتەك قىپقىزىل تاجىسىنى ئاران كۆرۈپ، «قىق، قىق، قىق» قىلغان ناتونۇش ئاۋازىدىن قورقۇپ جان-پىنى چىقىپ كەتكەن سۈرلۈك ھايۋانلار پادىشاھى ئۇسسۇزلۇقىنى ئۇنتۇپ، ئورمانلىققا قاراپ تىكىۋەتتى.

بۈركۈت بىلەن ياۋا ئۆردەك

بۈركۈت ھەر قېتىم ياۋا ئۆردەكلەرنى ئوۋلىغاندا، ئاچچىقى كېلىپ ساراڭ بولۇپ كېتەتتى. سېمىز ۋە تىمەن بۇ بىر نېمىلەر دائىم ئۇنى ئەخمەق قىلىشاتتى. ئۇ ھەر قېتىم ئۆتكۈر تىرناقلىرىنى ئاچقان ھالدا شۇڭغۇپ چۈشۈپ ئۇلارنى تۇتاي دېگەندە، ئۇلار بىراقلا سۇغا چۆكۈۋېلىپ، سۇ ئاستىدا ئۇزاق تۇرۇۋېلىشاتتى.

بۈگۈن ئەتىگەن بۈركۈت تەلىيىنى يەنە سىناپ باقماقچى بولدى. ئۇ بىرنەچچىنى ئايلىنىپ يەر يۈزىنى كۆزەتكەندىن كېيىن، قاناتلىرىنى يىغىپ، بىر ياۋا ئۆردەكنى نىشانلاپ، ئۆتەك پەسكە شۇڭغۇدى. بىراق، ئۇ شۇڭغۇپ چۈشۈپ ئۇ ياۋا ئۆردەكنى تۇتاي دېگەن پەيتتە، ياۋا ئۆردەك يەنە سۇغا چۆكۈۋالدى.

— بۇ قېتىم ساڭا رەھىم قىلمايمەن! — غەزەپتىن غالجىرلاشقان بۈركۈت ۋارقىراپلا ئۇنىڭ كەينىدىن سۇغا كىرىپ كەتتى.

ياۋا ئۆردەك بۈركۈتتىكىمۇ سۇغا كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ، چاققانلىق بىلەن يۇقىرىغا شۇڭغۇپ سۇ يۈزىگە چىقىپلا قاناتىنى يەڭگىلىگەن بىرنەچچىنى قېقىپ، ئۇچۇپ كەتتى، بۈركۈت بولسا ھەر قانچە قىلىپمۇ سۇ يۈزىگە چىقالمىدى.

— خەير خوش، ئاغىنە! — خۇشال ھالدا ۋارقىرىدى ياۋا ئۆردەك سۇدا جان تالىشىۋاتقان بۈركۈتكە قاراپ، — مەن ئاسمىنىڭدا سۇدا ئۆزگەندەك ئەركىن ئۇچۇۋاتىمەن، سەن بولساڭ مېنىڭ سۈيۈمگە كىرىپ تۇنجۇقۇپ ئۆلىدىغان بۆلدۈڭ! بۇنىڭدىن كېيىن چېچەنرەك بولارسەن!

مەسخىرچى بۈركۈت

ئوۋدا غەلبە قىلىپ قورسىقىنى راسا تويدۇرۇۋالغان بۈركۈت سەل ئارامىنى ئېلىۋالغاندىن كېيىن، يەنە ئاسمانغا ئۆرلەپ پەرۋاز قىلىشقا باشلىدى. ئۇ بەك ئېگىز ئۇچۇۋاتقان بولسىمۇ، يەردە بولۇۋاتقان ھەممە ئىشنى، ھەتتا كۆلدە ئۇزۇۋاتقان بېلىق، ئوت-چۆپ ئارىسىدا چېپىپ يۈرگەن توشقاننىمۇ ئېنىق كۆرۈپ تۇراتتى. دەرەخكە قونۇۋالغان بىر مۈشۈكياپلاق ئۇنىڭ دىققىتىنى تارتتى. «غەلبە نەرسىكىنا، ئۇمۇ قوشىمدۇ؟» بۈركۈت قىزىقىپ بۇ ناتونۇش قۇشنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— ھەي، ئىسمىڭ نېمە؟ — سورىدى بۈركۈت ۋارقىراپ.

— مۈشۈكياپلاق. — ئۇ قۇش قورققىنىدىن لاغىلاپ تىترەيتتى.

— ھا-ھا-ھا! — بۈركۈت قاقاقلاپ كۈلگىنىچە ئۇنىڭ يېنىدىكى بىر شاخقا قوندى، — تۇرقۇڭ نېمانچە سەت، نېمانداق كۈلكىلىك؟ قارىغىنا بۇ كۆزلىرىڭ ۋە پەيلىرىڭنى، — بۈركۈت قورققىنىدىن لاغىلاپ تىترەپ تۇرغان مۈشۈكياپلاقنى تېخىمۇ ھۇزۇرلىنىپ مازاق قىلغىلى تۇردى.

— يېقىنراق كېلە، بەتبەشرەڭنى تۈزۈك بىر كۆرۈپ، ئاۋازىڭنى ئاڭلاپ باقاي. ئەگەر ئاۋازىڭمۇ ئۆزۈڭدەك يېقىشلىق بولسا، قۇلىقىمنى ئېتىۋالارمەن. — بۈركۈت بىچارە مۈشۈكياپلاقنى توختىماي مەسخىرە قىلىۋېتىپ ئۇنىڭغا يېقىنلىشىش ئۈچۈن ئالدىغا سىلجىدى.

كىم بىلسۇن، ئەسلىدە دەل مۇشۇ دەرەخ شېخىغا دېھقان قىلتاق قۇرۇپ، قېلىن يېلىم سۈركەپ قويغانىكەن. بۈركۈت توساتتىن قانات پەيلىرىنى دەرەخ شاخلىرىنىڭ يېپىشتۇرۇۋېلىۋاتقانلىقىنى سەزدى. ئۇ

ھەرقانچە تىرىشىپمۇ پەيلەرنى ئاجرىتالمىدى، بەلكى ئاجرىتىۋالاي دېگەنچە، پەيلەرنى شۇنچە چىڭ چاپلاشتى. ئاخىر ئىككىنچى قېلىش ۋە تىرناقلىرى، ئۆتكۈر ئىككى پەنجى قىلتاققا چىڭ ئېلىندى. شۇ چاغدا مۈشۈكياپلاقنىڭ ئاغزى ئېچىلدى:

— بۈركۈت، ئاسماندا ساڭا ھېچقانداق كېلىشمەسلىك كەلمەيتى، بۇ يەرگە نېمە ھاجەت بىلەن چۈشكەندىڭ؟ سەن بىكاردىن-بىكار يولسىزلىق قىلدىڭ، ئەمدى ھېچكىم ساڭا رەھىم- شەپقەت قىلمايدۇ! بۇ باشقىلارنى مەسخىرە قىلغىنىڭغا بېرىلگەن خۇدانىڭ جازاسى.

ئېيىقچاق بىلەن ھەسەل ھەرىسى

ئانا ئېيىق جىددىي بىر ئىش بىلەن چىقىپ كەتتى. ئېيىقچاق ئۇنىڭ ئۈۋىدىن چىقما دېگەن تاپىلىقىغا ئېرەن قىلماي، ئۇيىناقشىپ ئورمانلىققا كەلدى. زېرىكىشلىك ئۆڭكۈردىن بۇ يەر كۆپ ياخشى ئىدى. ئېيىقچاق ئورمانلىقتا كېيىنەك قوغلاپ يۈرۈپ، يوغان كامىرى بار بىر پور دەرەخ ئالدىغا كېلىپ توختىدى. دەرەخ كامىرىدىن قويۇق خۇش پۇراق كېلەتتى. نۇرغۇن ھەسەل ھەرىلىرى كامار ئاغزىدا ئالدىراش ئىدى: بەزىلىرى غوڭغۇلداپ قاراۋۇللۇق قىلسا، بەزىلىرى كامارغا گۈلچېڭى ئېلىپ كىرىپ كېتىپ، ھايال ئۆتمەي چىقىپ ئۇچۇپ كېتەتتى.

بۇ ئاجايىپ مەنزىرىگە شەيدا بولغان ئېيىقچاقنىڭ كامار ئىچىدە زادى نېمە ئىش بارلىقىنى بىلگۈسى كەلدى. ئۇ كامارغا بۇرنىنى تىقىپ پۇراپ باقتى، ئاندىن قولىنى تىقتى. كامار شۇنچە ئىسسىق، يېپىشقاق ئىدى. ئۇ قولىنى تارتتى. ئۇنىڭ قولىغا ھەسەل يېپىشىپ قالغانىدى.

ئېيىقچاق تېخى قولىدىكى ھەسەلنى يالاشقا ئۈلگۈرمەيلا، ھەسەل ھەرىلىرى ئېتىلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ باش-كۆزىنى چېقىشقا باشلىدى. ئېيىقچاق ئاغرىققا چىدىماي چىرقىراپ، قولىنى سىلكىپ ھەرىلەرنى قورۇيتتى، قورۇغانچە ھەرىلەر تېخىمۇ قاتتىق چاقتى. بىچارە ئېيىقچاق ئاخىرى يەردە دومىلاپمۇ باقتى، لېكىن بۇمۇ ھېچنېمىگە دال بولمىدى.

جىمى ئەزاىي تۈپتەك ئىشىشىپ كەتكەن ئېيىقچاق ئۇۋىغا قېچىپ كېلىپ، يىغلاپ تۇرۇپ ئانىسىنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتتى. ئانىسى ئاۋۋال ئۇنى ئەيىبلىدى، ئاندىن ئۇنىڭ يارىسىنى بۇلاق سۈيىدە يۇيۇپ قويدى.

سوقۇشۇش

قاراڭلار، بۇ كەپتەرلەرنىڭ يېقىنچىلىق قىلىپ ئۈنلەشلىرىگە! مۇمكىن بولسا ئۇلارنىڭ ئىناق-ئېجىل تۇرمۇشىنى كۆرۈپ باقساق نېمە دېگەن ئەھمىيەتلىك بولاتتى! — دېدى ئۆي ئىتى كۆزىنى ئۈزمەي كەپتەر خانىغا قاراپ، — قارىغاندا قۇشلارنىڭ ھەممىسى ئىناق-ئېجىل ئۆتىدىكەن، ئۆزئارا مۇناسىۋەتتە بىز ئىت-مۈشۈكلەردەك ئەمەسكەن. — ياق، قۇشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۇنداق دەپ كەتكىلى بولمايدۇ قەدىرلىكىم، — دېدى تام ئۈستىدە زوڭزىيىپ ئولتۇرغان جېدەلخور مۈشۈك رەت قىلىپ. — توخۇ كاتىكىدىن كېلىۋاتقان ئاۋازنى ئاڭلىغىنا. توخۇ كاتىكىدىن چوقان-سۈرەن ئاڭلاندى. ھايال ئۆتمەي ھويلىغا باش-كۆزى قانغا بويالغان بىر قېرى خوراز سەنتۈرۈلۈپ چىقىپ كەلدى. ئارقىدىنلا كاتەكتىن يەنە بىر خورازنىڭ يەڭگەنلىكىنى ئىپادىلەيدىغان «قى-قى-قى» قىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

— بۇ ئىككى خوراز زادى چىقىشالمىدى، — بىلىمەيدىغىنى يوق مۈشۈك توختىماي سۆزلەيتتى، — ئۇلار كىچىك چاغدا، كاتەك تىپتىنچ ئىدى، ئانىسى بولغاچقا بىر كاتەكتە چىقىشىپ ئۆتەتتى، ئۇلار چوڭ بولۇپ ئانىسىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن، نوپىلىق تالىشىپ جېدەل تېرىيدىغان سوقۇشقاق خورازلارغا ئايلاندى.

چاڭقىغان ئېشەك

ئېشەك ئادىتى بويىچە ھەر كۈنى كېلىدىغان ۋاقتىدا سۇ ئىچكىلى دەريا بويىغا كەلدى. بىر توپ ئۆردەك غاقلىداپ ئۇياق-بۇياققا ئۈزۈپ يۈرۈپ، دەريا سۈيىنى لېيتىۋەتكەنىدى. ئېشەك بەك ئۇسساپ كەتكەن بولسىمۇ، لاي سۈنى ئىچمەي، سەۋر قىلىپ ساقلىدى.

ئۆردەكلەر ئاخىر جىمىقىشتى. ئۇلار قىرغاققا چىقىپ، دەريادىن يىراقلاپ كېتىشتى. ئېشەك دەريا بويىغا قايتا كېلىپ ئېگىشتى. سۇ يەنىلا لاي ئىدى، ئېشەك سۈنى يەنە ئىچمەي پېشىنى كۆتۈردى. — ئانا، ئېشەك دەريا بويىغا ئىككى قېتىم كېلىپ، بىر يۈتۈممۇ سۇ ئىچمەي كەتتى، ئۇ سۈنى نېمىشقا ئىچمەيدۇ؟ — بىر كىچىك پاقا ھەيران بولۇپ سورىدى ئانىسىدىن.

— ئېشەك ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلسىمۇ لاي سۈنى ئىچمەيدۇ، — دېدى جاۋاب بېرىپ ئانىسى، — ئۇ سۇ سۈزۈلۈپ دەريانىڭ تېگى كۆرۈنگۈچە مۇشۇنداق سەۋرچانلىق بىلەن ساقلاپ ئاندىن ئىچىدۇ. — ۋايىيەي، ئېشەك ئەجەبمۇ جاھىللىكنا!

— ياق، بالام، بۇنى جاھىللىق دېمەيمىز، بەلكى چىدام، تاقەت دەيمىز، — ئانىسى سەۋرچانلىق بىلەن چۈشەندۈردى. — ئېشەك روھىي ۋە جىسمانىي ئازابقا چىدايدۇ. چىدام-تاقەتتى ۋە سەۋرچانلىق روھى يوقلارنى ئاندىن جاھىل دەيمىز.

بۈركۈتنىڭ ۋەسىيىتى

قېرىپ كەتكەن بىر بۈركۈت ساناقلىق كۈنى قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ھەممە يەردىكى بالىلىرىنى چاقىردى. ئۇ بالىلىرى يىغىلىپ تەق بولغاندا، ئۇلارغا بىر قۇر قاراپ چىققاندىن كېيىن، سەممىلىك بىلەن چوڭقۇر مەنىلىك قىلىپ مۇنداق دېدى:

— مەن سىلەرنى بېقىپ قاتارغا قاتتىم، كىچىكڭلاردىن تارتىپ كۈنگە تىك قارىيالايدىغان قىلىپ تەربىيلىدىم. كۈنگە قارىيالايدىغان ئاكا-ئىنى، ھەدە-سىڭىللىرىڭلارنى ئاچ قويۇپ ئۆلتۈرۈۋەتتىم. شۇڭلاشقا، سىلەر باشقا قۇشلاردىن ئېگىز ئۇچۇڭلار. شۇنداق قىلساڭلار، ئۇۋاڭلارغا يېقىنلاشقانلارنى نەس بېسىپ، ھەممە ھايۋانلار ئالدىڭلاردا غال-غال تىترەيدۇ. ئەمما، كۆڭلى-كۆكسىڭلارنى كەڭ تۇتۇڭلار، ئاجىز، قوغدىنىش كۈچى يوق ھايۋانلارغا چېقىلماڭلار. قەدىمكىلەرنىڭ «زورلۇققا تايىنىپ پەقەت باشقىلارنى قورقۇتۇش مۇمكىنكى، ئەمما ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشىش مۇمكىن ئەمەس» دېگەن نەسىھىتىنى ئۇنتۇماڭلار. — بۈركۈت بالىلىرى ئىززەت-ئېكرام بىلەن كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلايتتى، ئۇ سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى: — ئۆمرۈم ئاخىرلىشىپ قالدى، ئەمما ئۇۋامدا ئۆلۈپ قالسام بولمايدۇ، قەتئىي بولمايدۇ! مەن تاكى قاننىمدا جان قالمىغۇچە، قىزىق كۈن يالقۇنى كاردىن چىققان پەيلىرىمنى كۆيدۈرۈپ تاشلىغۇچە، ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىم يۇقىرىغا—قۇياشقا قاراپ ئۇچۇپ، ئاندىن دېڭىزغا چۈشۈپ كېتىمەن.... — ئۇ بۇ گەپلەرنى قىلىۋاتقاندا، ئېگىز تاغ، ھەيۋەتلىك چوققىلارنىڭ ئەكس سادالىرىمۇ يوقاپ، يەر-زېمىن تىپتىنچ

بولۇپ كەتتى، — ئەمما بىلىڭلاركى! — دېدى ئۇ ئاخىرىدا، — ھامان بىر كۈنى مۆجىزە يۈز بېرىدۇ: مەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە دېڭىزدىن كۈچ-قۇۋۋىتى ئۇرغۇپ تۇرغان بىر ياش بۈركۈتكە ئايلىنىپ ئۈچۈپ چىقىپ، يېڭى ھاياتىمنى باشلايمەن. سىلەرنىڭ تەقدىرىڭلارمۇ شۇنداق بولىدۇ. مانا بۇ بىز بۈركۈتلەرنىڭ تەقدىرى.

قېرى بۈركۈت سۆزىنى تۈگىتىپ، قانات قېقىپ ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق ئۈچۈشنى باشلىدى. ئۇ نەچچە ئەۋلاد تەربىيىلىگەن، بىر ئۆمۈر ياشىغان تىك يار ئاسمىنىدا، سالماقلىق بىلەن مەغرۇرانە بىرنى ئايلاندى. ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى يەنىلا قۇياشقا قاراپ جەسۇرانە ئۈچۈۋاتقان ئاتىسىدىن كۆزىنى ئۈزۈپ چوڭقۇر سۈكۈت ئىچىدە تۇرۇشاتتى.

ئورمانلىقتىكى بوز تورغاي

تاغ ئىچىدىكى ئورمانلىقتا ماكان تۇتقان بىر جىمغۇر دەرۋىش كۈن بويى تالاغا چىقماي، بىر بوز تورغايىنى دوست تۇتۇپ ياشايتتى. بىر كۈنى قوشنا قەلئەدىن ئىككى ياساۋۇل كېلىپ، ئۇنىڭدىن خېلى داڭقى بار بىر قانچە ئەمچى داۋالىغان بولسىمۇ، ھالى بارغانچە خارابىلىشىپ كېتىۋاتقان خوجايىنىنى داۋالاپ قويۇشنى ئۆتۈندى. دەرۋىش تورغايىنى ئېلىپ، ئۇلار بىلەن دەرھال يولغا چىقتى ۋە ئۇزاق ئۆتمەي قەلئەگە يېتىپ كەلدى.

تۆت ئەمچى كېسەلنى ئورۇنلاپ، پىچىرلىشىۋاتاتتى.

—ئۈمىد يوق، — دېدى ئۇلاردىن بىرى پەس ئاۋازدا. دەرۋىش تورغايغا قاراپ پەگاھدا تۇراتتى. بوز تورغاي تورۇستا بىرنەچچە ئايلىنىپ، دېرىزە تاكچىسىگە قونغاندىن كېيىن، كېسەلگە كۆز ئۈزمەي قاراشقا باشلىدى.

—ئۇ ساقىيىدۇ، — دېدى دەرۋىش كەسكىنلا تورغايغا قاراپ.

—ماۋۇ قاراقورساقنىڭ يۈرىكىنى، ئەمچىلىكتىن بىخەۋەر تومپايىمۇ كېسەل داۋالىغىلى كەپتە! — ئەمچىلەر تەڭلا ۋارقىراپ كېتىشتى. بىراق، سەكراتتىكى كېسەل ئۇلارنىڭ ئۇنى ئۆچمەيلا كۆزىنى ئاچتى، تورغايغا قاراپ كۈلمەكچى بولدى، ئاستا-ئاستا مەڭزىگە قان يۈگۈرۈپ، ماغدۇرىغا كەلگەندەك بولدى. تۆت ئەمچى ھەيران قېلىشتى. كېسەل زۇۋانغا كېلىپ:

—خېلى ياخشى بولۇپ قالغاندەك تۇرىمەن، — دېدى ھالسىزغىنە.

قەلئەنىڭ خوجايىنى بىرنەچچە كۈن ئۆتۈپ سالامەتلىكى تولۇق ئەسلىگە كەلگەندىن كېيىن، ئالايتەن دەرۋىشنىڭ تۇرالغۇسىغا كېلىپ، ھاياتىنى قۇتقۇزۇپ قالغان دەرۋىشكە رەھمەت ئېيتتى.

— ماڭا رەھمەت ئېيتماڭ، — دېدى دەرۋىش ئۇنىڭغا. — مانا بۇ قۇش
كېسەللىگىزنى ساقايتتى. بوز تورغاي ھەرقانداق كېسەلنى داۋالاشقا
ئەسقاتىدۇ. ئەگەر ئۇ كېسەلگە قارىماي، باشقا ياققا قارۋالسا، كېسەلنىڭ
ساقىيىشىدا ئۈمىد يوق؛ ئەگەر ئۇ كېسەلگە تىكىلىپ قارىسا، كېسەلنى
ساقايتقىلى بولىدۇ. بۇ قۇش ئادەملەرنىڭ كېسەلنى كۆز نۇرى — ئاق
كۆڭۈللۈك، كۆيۈمچانلىق ئارقىلىق داۋالايدۇ.

چار يىلان بىلەن چۇغۇندەك

چۇغۇندەك بالىلىرى ئۇۋىسىدا بىر-بىرىگە چىڭ چاپلىشىپ شېرىن ئۇيقۇغا كەتكەندىن كېيىن، يېمەكلىك ئىزدەپ سىرتقا چىقىپ كەتتى. ئۇۋىدىكى چۇغۇندەك بالىلىرىنىڭ ھىدىنى پۇراپ قالغان بىر چار يىلان ئۇلارنى يەپ قورسىقىنى تويدۇرماقچى بولۇپ، چۇغۇندەك ئۇۋىسىغا قاراپ ياماشتى. دەل شۇ چاغدا بىر قۇرتنى چىشلىگىنىچە قايتىپ كەلگەن چۇغۇندەك ئۇۋىسىغا قاراپ يامىشىۋاتقان چار يىلانغا يالۋۇردى: —ئۇنداق قىلما، بىگۇناھ بالىلىرىمغا ئىچىڭ ئاغرىسۇن، سەن پەقەت ئاڭلاپ باقمىغان ئەڭ يېقىملىق، تەسلىك ناخشىنى ئېيتىپ بېرى، ئۇلارغا رەھىم قىلغىن...

چۇغۇندەك ناخشا ئېيتىشقا باشلىدى. يۈرەكنى ئېزىدىغان مۇڭلۇق ناخشا ئاۋازى ئورمانلىقتا ياڭرىدى. ئۇنىڭ ناخشىسى قايغۇ-ھەسرەتكە تولغان ناخشا ئىدى.

ناخشا ئاۋازىدىن تەمتىرەپ، ھولۇقۇپ كەتكەن چار يىلان چىشىدىكى زەھىرىنى پۈركۈشكە ماغدۇرى قالمىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ، يامىشىپ چىققان جايىدا توختاپ قالدى. دە، روھنى تەندىن ئاجرىتىۋېتىدىغان بۇ ناخشا ئاۋازىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، قۇلىقىنى قۇيرۇقى بىلەن ئېتىپ، ئالاقزادىلىك ئىچىدە بەدەر تىكىۋەتتى.

ئاق تۇرنا

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئاق كۆڭۈل پادىشاھ ئۆتكەنكەن. لېكىن، ئۇنىڭ دۈشمەنلىرىمۇ ناھايىتى كۆپ ئىكەن. ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىدىغان ۋە ئۇنىڭغا سادىق ئاق تۇرنىلار ئۇنىڭ بىخەتەرلىكىدىن بەك ئەندىشە قىلىدىكەن. پادىشاھ ھەرۋاقىت خەتەرگە ئۇچراش خەۋىپىگە دۇچ كېلىپ تۇرىدىكەن، بولۇپمۇ ياۋۇز دۈشمەنلەر يېرىم كېچىدە ھۇجۇم قىلىپ قالسا، ئوردىنى ئاسانلا قورشىۋالىدىكەن.

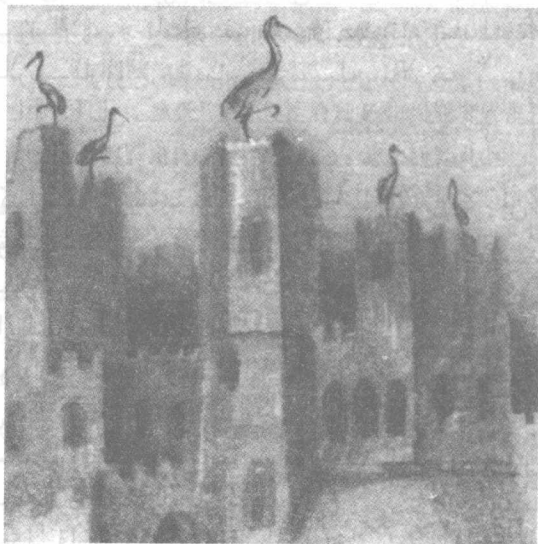
— بىزنىڭ بىرەر ئاماللىرىمىز بارمۇ؟ — ئورتاق مەسلىھەتلىشىپتۇ ئاق تۇرنىلار. — قاراۋۇللار يارىماس بىرىنمىلەر، ئۇلار ھەر كۈنى كەچتە ئۆز بۇرچىنى ئادا قىلماي بېشىنى چۈمكەپ ئۇخلايدۇ. تايغانلاردىنمۇ ئۈمىد كۈتكىلى بولمايدۇ. ئۇلار كۈندە ئوۋغا چىقىپ ھېرىپ ھالىدىن كەتكەندە قايتىپ كېلىدۇ. پادىشاھنىڭ خاتىرجەم ئۇخلىشى ئۈچۈن، ئوردىنى قوغداش ۋەزىپىسىنى بىز ئۈستىمىزگە ئالايلى.

شۇنىڭ بىلەن ئاق تۇرنىلار قاراۋۇللۇق قىلىدىغان بويىتۇ. ئۇلار ئۈچ گۈرۈپىغا بۆلۈنۈپ، سانى ئەڭ كۆپ بىرىنچى گۈرۈپپا ئوردىنى ئوراپ تۇرغان كىچىك يولدا قاراۋۇللۇق قىلىشقا، ئىككىنچى گۈرۈپپا يولنىڭ چىقىش ئېغىزىنى ساقلاشقا مەسئۇل بولىدىغان، ئۈچىنچى گۈرۈپپا پادىشاھنىڭ ياتاق ئۆيىگە ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ، پادىشاھ ئۇخلىغاندىن كېيىن، يېنىدىن بىر قەدەممۇ نېرى كەتمەيدىغان بويىتۇ.

— ئەگەر قاراۋۇللۇق قىلىۋاتقان چېغىمىزدا، تاسادىپىي مۈگدەپ قالساق قانداق قىلىمىز؟ — دەپ سوراپتۇ بىر ياش ئاق تۇرنا.

—ئۇنىڭغا مېنىڭ ئۈنۈملۈك ئامالىم بار، — دەپتۇ ئاق تۇرنىلار ئىكەن
كەچۈرمىشى كۆپ، تەدبىرلىك ئاقساقىلى. — قاراۋۇللۇق قىلىۋاتىدۇ.
بىر پۈتۈمىزدا دەسسەپ، بىر پۈتۈمىزدا بىر تاشنى تۇتۇپ تۇرىمىز.
ئەگەر قايسىبىرىمىز مۈگدەپ قالساق، ئۇنىڭ پۈتىدىكى تاش چۈشۈپ
كېتىدۇ-دە، باشقىلار تاشنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئۇنى ئويغىتىپ قويدۇ.
شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، ئاق تۇرنىلار ھەر كەچتە نۆۋەتلىشىپ قاراۋۇللۇق
قىلىپتۇ. قاراۋۇللۇق قىلغاندا، ھەر ئىككى سائەتتە پۈتىنى ئالماشتۇرۇپ،
بىر پۈتىدا دەسسەپ تۇرۇپتۇ. بىراق، ئۇلار مەسئۇلىيەتچان، ئاليجاناب،
سەمىمىي، ساداقەتمەن بولغاچقا، ھېچقايسىسىنىڭ پۈتىدىكى تاش بىرەر
قېتىم چۈشۈپ كەتمەپتۇ.

تۈلكە بىلەن سېغىزغان

ئېچىر قاپ كەتكەن بىر تۈلكە يولدىن ئېزىپ قېلىپ، ئورمانلىقتا ئۇزاق چۆرگىلەپ يۈرگەندىن كېيىن، ئاخىر يوغان بىر تۈپ دەرەخ ئاستىغا كەلدى. دەرەختە بىر تۈپ سېغىزغان شاراقلىشىپ ئارام ئېلىۋاتاتتى. تۈلكە قويۇق ئۆسكەن چۆپلۈككە مۆكۈپ تۇرۇپ سېغىزغانلارنى كۆزەتتى ۋە ئۇزاق ئۆتمەي سېغىزغانلارنىڭ يەرگە چۈشۈپ نېمە كەلسە، ھەتتا ھايۋانلارنىڭ تاپنىمۇ قورقماي چوقۇلاۋاتقانلىقىنى بايقىدى.

— شۇنداق قىلاي، تەلىيمنى سىناپ باقاي، — دېدى ھىلىگەر تۈلكە ئۆز-ئۆزىگە شۈلگەيلىرىنى ئېقىتقان ھالدا سەمرىپ پارقراپ كەتكەن سېغىزغانلارغا قاراپ. ئۇ سېغىزغانلارنى چۆچۈتۈۋەتمەسلىك ئۈچۈن، دەرەخ ئاستىدا ھېچقانداق تىۋىش چىقارماي، پۇتلىرىنى سوزغان ھالدا ئاغزىنى يوغان ئېچىپ، ئۆلگەن بولۇپ يېتىۋالدى.

ھايال ئۆتمەي بىر سېغىزغان دەرەختىن چۈشۈپ، ئاستا-ئاستا چۆپلۈكتە تىنماي ياتقان تۈلكىگە يېقىنلاشتى. ئۇ تۈلكىنىڭ تىلىنى چوقۇي دەپ تۇمشۇقىنى تۈلكىنىڭ ئاغزىغا تىقىشىغا، ئۇنىڭ بېشىنى تاختىمۇشۈككە ئوخشاش بىر نەرسە مەھكەم قىسىۋالدى.

ساقىقۇش

ساقىقۇش يېمەكلىك ئىزدەپ چىقىپ كېتىشىگە، مۆكۈپ ياتقان بىر چار يىلان ئۇنىڭ ئۇۋىسىغا قاراپ ياماشتى. ئەتىلىمە گۆش ساقىقۇش بالىلىرى تاتلىق ئۇخلاۋاتاتتى. كۆزلىرىدىن ياۋۇزلۇق يېغىپ تۇرغان چار يىلان ئۇۋىغا يامىشىپ چىقىپ ئۇلارغا قول سالدى. ھەممە ساقىقۇش بالىلىرىنى چىقىپ، جىنايى قىلمىشىدىن بەكمۇ مەمنۇن بولغان چار يىلان مۆكۈپ ياتقان ئەسلىدىكى جايىغا قايتىپ كېلىپ، ساقىقۇشنىڭ داد-پەرياد ئېيتىۋاتقان پەرىشان ھالىنى تاماشا قىلماققا تەييار تۇردى.

ساقىقۇش تېزلا قايتىپ كەلدى. ئۇ ھەممە بالىلىرىنى زەھەرلىك يىلان چىقىۋالغانلىقىنى بىلىپ، قاتتىق ئۇن سېلىپ ئېچىنىشلىق يىغلىدى. ھەممە سۈكۈتكە چۆمدى. ئورمانلىقتا بۇ ھەيران قالارلىق قەبىھ قىلمىشتىن ھاڭ-تاڭ قالمىغان ھېچنېمە قالمدى.

— مەن سىلەرسىز ياشاپ نېمە قىلاي! — ساقىقۇش بالىلىرىنىڭ ئۆلۈكىگە قاراپ بوغۇلۇپ سۆزلەيتتى، — مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە ئۆلۈپ كېتەي! — ساقىقۇش تۇمشۇقنى كۆكسىگە كۈچەپ سانجىدى. ئۇنىڭ كۆكسىدىن چىققان قىپقىزىل ئىسسىق قان گويا كىچىك ئېقىندەك تىنىقتىن قالغان بالىلىرىغا ئاقتى. ئاخىرقى نەپىسى قالغان ساقىقۇش ئۆلۈك بالىلىرى ياتقان ئۇۋىغا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم قاراپ، بىردىنلا چۆچۈپ قاتتىق بىر سىلكىندى. ئاجايىپ ئىش! ئۇنىڭ ئىسسىق قېنى ۋە مېھرى بالىلىرىنىڭ جېنىنى ئەزرائىلنىڭ چاڭگىلىدىن تارتىۋالدى. بىراق، ئۇ چەكسىز شادلىق ئىچىدە نەپەستىن قالدى.

يىلان ئالۋاستى

مىليونلىغان يىللارنىڭ ئالدىدا، ئافرىقا قىتئەسىنىڭ شىمالى بۈك-باراقسان قويۇق ئورمانلىق بولۇپ، ئۇ يەردە ھەر خىل جانىۋارلار ياشايدىكەن. يامغۇردا شەكىللەنگەن ئېقىنلىرىدا بولسا سۇ ھايۋانلىرى ئىنتايىن مول ئىكەن.

بۇ زېمىنغا بىر كۈنى ئۇشتۇمتۇت غەلىتە بىر مەخلۇق پەيدا بولۇپ قايتۇ. ئۇ قۇش دېسە قۇشقا، يىلان دېسە يىلانغا ئوخشىمىغاچقا، يىلان ئالۋاستى دەپ ئاتىلىپتۇ.

ئۇنىڭ زەھەرلىك قاسىرىقى تېنىنى بېلىقنىڭكىدەك بېشىدىن قۇيرۇقىغىچە قاپلىغان بولۇپ، ئۇنىڭ يەنە شەپەرەڭنىڭكىدەك قاننى بار ئىكەن.

بۇ غەلىتە مەخلۇق قارىسا، كۆزىدىن زەھەرلىك نۇر چېچىلىدىغان بولغاچقا، ئورمانلىقتىكى چوڭ-كىچىك ھايۋانلار ئۇنىڭدىن قورقۇپ دەككە-دۈككىدە ياشايدىكەن. ئەگەر ئۇ پىلغا بىرلا قاراپ قويسا، پىل ئۇنىڭ زەھەرلىك كۆز نۇرىنىڭ زەربىسىدە شۇئان يىقىلىپ، ھوشىنى يوقىتىدىكەن، ھەرقانچە قىلىپمۇ ئۇ پىلنى قۇتقۇزۇۋالغىلى بولمايدىكەن. ھەممىدىن بەك يامان بولغىنى، يىلان ئالۋاستى پەيدا بولۇپ ئۇزاق ئۆتمەي، ھايۋانلار ئارىسىدا ۋاپا تارقىلىپتۇ.

شۇ ۋەجىدىن، بەختكە يارىشا ئامان قالغان ھايۋانلار ئۇزاق زامانلار ياشاپ، كۆپىيىپ كەلگەن يۇرت-ماكانلىرىنى تاشلاپ، ۋەھىمە قاپلىغان بۇ جايدىن مەڭگۈلۈك ئايرىلىشنى بىرلىكتە قارار قىلىشىپ، بىر كېچىدە

بىراقلا غايىب بوپتۇ.

ئەتىسى سەھەردە، يىلان ئالۋاستى ئادەتتە گاھ-بىدەل بولۇپ، گاھ غايىب بولىدىغان يەرلەرنىڭ ھەممىسىگە بېرىپ ناھايىتى نۇرغۇن ئادەتتە ئۆزىدەپتۇ، ئەمما بىرەر ھايۋاننىڭ سايىسىنىمۇ ئۇچرىتالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ غەلىتە مەخلۇق بىردىنلا دەرغەزەپلىنىپ، غالجىرلاشقان ھالدا زەھەرلىك كۆز نۇرىنى چوڭ دەرەخلەرگە چېچىپتىكەن، دەرەخلەر شۇن ئارقىدىن يوپۇرماقلىرى تۆكۈلۈپ، شاخلىرى قۇرۇپ قاقشالغا ئايلىنىپتۇ؛ ئارقىدىن يەر بىلەن تاشلارغا چېچىپتىكەن، ئوت-چۆپلەر قۇرۇپ، تاشلار كۈكۈم-تالقان بولۇپ كېتىپتۇ، ئاندىن ئېقىنلارغا چېچىپتىكەن، ئېقىنلارمۇ قۇرۇپ، ئاستى كۆرۈنۈپ قاپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، قايناق ھايانقا تولغان بۇ جاي كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە بولغان ۋاقىتتا، دەشت-باياۋانغا ئايلىنىپ كېتىپتۇ.

چەت ئەللىك

چەت-ياقىدىكى توسكان بازىرىغا بىر چەت ئەللىك كەلدى. ئۇ ئۆز ئابىرۇيىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ۋە يەرلىك كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىش ئۈچۈن، راست-يالغاننى ئارىلاشتۇرۇپ ئۆزى تۇغۇلغان بازىرىنى بىر ھازا ماختىدى. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ بازار ھەقىقەتەن ئاجايىپ-غايىپ، ئانام-دادامدىن باشقا ھەممىسى بار كاتتا بازار بولۇپ، بۇ چەت، نامرات يېزا بازىرىنى ئۇنىڭغا سېلىشتۇرغىلى بولمايدىكەن.

بۇ گەپدان مېھماننىڭ ئەتراپىغا بىر توپ ئادەملەر ئولاشتى. ھايال ئۆتمەي بازىرىدىكى يەرلىك كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئېتىراپ قىلىدىغان ئەڭ دانا كىشىمۇ يېتىپ كەلدى.

— سىز شۇنچە يىراق جايدا تۇغۇلغان بولغاندىكىن، دېگىنىڭىزنىڭ ھەممىسى ئەلۋەتتە بەرھەق راست، تالاش-تارتىش قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق بولىدۇ، — دېدى ئۇنىڭ گېپىنى بىر دەم ئاڭلىغان دانا ئەدەپ بىلەن ئالدىغا يېقىن بېرىپ.

بۇنى ئاڭلاپ ناھايىتى خۇش بولغان چەت ئەللىك گويا «بىزنىڭ ئۇ يەرنىڭ ئادەملىرىنى كۆرۈپ بېقىڭلار» دېگەندەك قىلىپ، قوللىرىنى بىلىگە تېرەپ گىدەيگەن ھالدا ئەتراپىدىكى كىشىلەرگە كۆز يۈگۈرتتى.

— قەدىرلىكىم، — دېدى مېھماننىڭ كۆڭلىنى چۈشىنىپ يەتكەن دانا يەنە ئېغىز ئېچىپ، — ئۇ بازىرىڭىزنىڭ ئاجايىپ-غايىپلىقىغا شەك-شۈبھىسىز ئىشەندۇق. چۈنكى، بۇ چەت جايدىكى كىشىلەر سىزدەك ئاجايىپ-غايىپ ئادەمنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان.

[General Information]

书名=蝙蝠和燕子 维吾尔文

SS号=40229172